

Чи є релігія місцем спочинку, захисту і спасення для мільйонів збігців, число яких щоденно збільшається? Зверніть увагу на поляків, чехів, австрійців, іспанських басків, євреїв і відверто дайте відповідь самі на це питання.

Велика уповноважена книга каже що ці є “велика громада” ЗБІГЦІВ, які зараз є в дорозі і отримають життя вічне на землі в мирі, де гнобителі не зможуть їм зашкодити. Хто є ці збігці? Чи приєднаєтесь ви до їх рядів щоб отримати прибіжище, якого бажаєте? Маєте вибрати зараз негайно!

Зміст цієї брошури спрямує вас на дорогу життєдайної інформації, яка походить з уповноваженого джерела.

Видавці

ЗБІГЦІ

Чому є стільки людей, що втікають зі своїх домівок марно шукаючи місця безпеки? Майже зі всіх націй численна маса людей була викинена із своїх родинних домів, блукаючи у пошуках щастя по цілій землі. Майже всі люди, здається, мають страх втратити своє майно. Чи довго це триватиме?

Одна громада щирх фермерів, слідуючи за старими традиціями, сиділа в місцевій крамниці біля печі, обговорюючи події дня і інші питання щодо збігців, які мали важливе значення. Один християнин, чия надія цілковито сполягала на Теократичне Правління, завітав до крамниці. Зараз же громада фермерів попросила його висказати свою думку відносно повисших питань. У відповідь християнин звернув увагу на незаперечуючі фізичні факти і процитував багато Біблійних текстів на підтримку цього.

Відповіді на ті питання подаються як слідує: Ви вповні є свідомі о факті, що в жадному часі від коли запам'ятав чоловік народи землі не були в такому оплаканому стані як тепер. Від коли закінчилась світова війна в 1918 році, горя на людство чимраз збільшаються. У межах всіх народів знаходяться збігці, що шукають місця де б вони

ЗБІГЦІ

мали нагоду тішитися речами о які Бог поставсь для них. Що число тих збігців напевно побільшиться в недалекій будучності, то це є признаний факт, і цей вже самий факт збільшає тягар і недолю многих людей, що до певної міри осягли мир і добробут. Ви є одні з тих, що шукають довідатися чому так много смутку впало на людей, инакше б ви не питалися в мене про збігців. Бажаючи побачити справедливість між людьми, ви пильно заставите себе пізнати правду, чинячи це, ви ясно зрозумієте чому тепер знаходиться так много збігців, і чому в недалекій будучності смуток людства ще побільшиться, і який буде кінець цього.

Єгова предвидів клопіт який впаде на тих, що служитимуть Йому, і тому Він поставсь о інструкції для них, щоб вони йшли прямою дорогою й утекли від ворога і знайшли місце повної охорони. Він наперед знав, як демони нападуть на посвячених людей і як вони нападуть на всіх тих, що служать Йому і Його царству. Сьогодні Він відкриває всім таким вірним одиницям своє средство охорони, прибіжища і спасення. Він наперед знав і предсказав час горя який впаде на світ, у котрому то горю всі народи тепер бродять. Для тих, що шукають Його, Він дав повне запевнення, що як вони будуть вповні вповати на Нього і будуть слухняними Йому, то вони знайдуть охорону

ЗБІГЦІ

і не заведуться. “І будуть вповати на тебе, хто знає ім’я твоє; бо ти не опускаєш нікого, хто шукає тебе, о Єгово!” (Пс. 9:10, Роттердам). Теперішні люди на землі, що є доброї волі до Бога, і котрі є знані як Йонадаби (2 Цар. 10:15–23), і представлені через Йонатана (1 Сам. 18:1–14), пізнали Всемогучого Бога і знайшли, що Його Слово є самотнім безпечним і правдивим провідником (Пс. 119:105). Всі посвячені, як останок так і ті, що становлять “велику громаду” (Одкр. 7:9–17), мусять тепер чути і пильнувати всякого часу, щоби оминати сіті ворога і знайти охорону й безпеку, як о це постарався Всевишній.

СВІТОВА КРИЗА

Ріжні народи стрічаються з найбільшою кризою зо всіх часів. Володіючі чинники всіх народів здається передчувають надходяче нещастя. Відмовившись звернути увагу на Боже слово, вони не є свідомі того, що перед ними. Кожний народ немов настрашений чоловік у темряві. Контролююча сила, що тепер напирася народи до акції, є страх. Видимі володарі народів знаходяться в стані великого заколоту, відчуваючи, що якась невидима сила жене їх до великої події. Вони не вагаються казати, що теперішні народи не можуть остатися при життю хіба знайдеться якийсь певний рату

ЗБИГЦІ

нок, але ніхто із них здається не знає про такий певний ратунок. Політичні віщуни стараються предсказати будуччину, але ніхто не має дійсної віри в такі політично–релігійні пророцтва. Вони знайшлися в розпучливім стані, і над ними здається висить велика чорна плахта, яка віщує нещастя. Господь предвидів цей час недолі і предсказав цими словами: “...на землі переполох народів у заколоті, ... і омертвіють люди від страху та дождання того...” – Луки 21: 25, 28.

Володіючі чинники народів землі нехтують цими пророчими словами Господа і іншими про роцтвами, які є знані для пильного студента Божого слова. Невидимі сили провадять народи до найбільшого вершка зо всіх часів. Відносно цих невидимих сил Господь каже: “Вони виходять на царів землі (володіючі власті) і цілий світ, зібрати їх на війну в день той великий Бога Вседержителя (тобто, до Армагедону)” (Одкр.16:14). І хто ж є та невидима сила або власть? Господь відповідає на це питання, що цією властю лукавства є Диявол, “князь бісів”, і його співтовариші біси, котрі, будучи самі засліплені до Божого заміру, провадять легковірних у яму пропасти (Одкр. 16:13–16). Всі народи землі сьогодні є під впливом і контролею демонів. Страх провадить ці володіючі власти у сіти демонів, а ці насліпо провадять їх шукати

ЗБИГЦІ

**місця безпеки, якого вони не можуть знайти –
Прип. 29:25.**

У ВІЧУ СМЕРТИ

Усі народи глядять у лице смерти, і у світовій війні Армагедоні, т. є, в “битві великого дня Бога Вседержителя”, всі народи погинуть. Ця смерть народів не прийде з рук інших народів, але цю смерть спричинить всемогуча сила з неба: “Висші влади” (Рим.13: 1). Бог Єгова і Ісус Христос становлять ту висшу владь. Ту битву великого дня Всемогучого Бога буде провадити Ісус Христос при помочи святих ангелів небесних, проти Диявола і інших демонів і їх попирачів на землі, які стоятимуть на стороні лукавих. Всі народи потерплять таку саму судьбу або прийдуть до такого самого кінця, тому що всі народи землі є на мильній стороні, т. є, на стороні переможених. Всі такі народи є проти Теократичного Правительства, цебто правительства, або царства Всемогучого Бога. У битві Армагедону всі такі народи перестануть існувати на віки; яко ж написано: “Нехай повернуться безбожники в пекло, всі народи, що забувають Бога” (Пс. 9:17). “Нехай повернуться безбожники в шеол, і всі народи, що забувають Бога” – А.П.В.

У тій битві великого дня Бога Вседержителя демократії не переживуть комунізму, націзму,

ЗБИГЦІ

монархіїв або імперіалізму. Всі форми людського правительства пропадуть на віки. Лише ТЕОКРАТІЯ переживе. Безперечні факти показують, що всі народи забули про Всемогучого Бога, “якого єдиного ім’я – Єгова” (Пс. 83:18 анг. перек.). Видимими володарями усіх народів є політичні та крайно релігійні чинники, і всі вони є під контролею невидимої сили демонів, і про таких Всемогучий Бог каже, що їхній кінець – “пекло”. Його присуд відносно народів землі, як це він поданий у повисшому тексті, вкоротці є: “До пекла з ними”.

ЛЮДИ

Люди різних держав під контролею володіючих сил знаходяться у великій недолі й в страху і переляку. Вони перебувають у завжди побільшаючому страху смерті, котрий то смертельний ворог наближується до них зо всіх боків: Смерть на морю від підводних лодок, торпедів, смертельних мінів, воєнних літаків і морської фльоти; смерть на землі, від бомбів падаючих з повітря, і смерть від многих інших знарядів воєнних; смерть від голоду яко наслідок бльокади і обмеження поживи. Теорія й практика держав є, що військо мусить мати поживу, а ті що остаються вдома, мають трохи або ніщо. Люди боять

ЗБІГЦІ

ся смерті від природних або случайних причин. Вони завжди є в страху від політичних, релігійних та інших бандитів. Їх женуть як німий скот з їхніх родинних місць і з їхніх домів які вони побудували. Жорстокі диктатори приказують їм забиратися і вони мусять слухати. Як збігці, вони втікають перед жорстокими володарями. Мільйони із них живуть на вигнанню, не маючи місця де і голови приклонити і без ніякого средства до життя і охорони, і так вони йдуть не знаючи де, і стрічають будучність у цілковитій розпачі. Страх перед смертю тримає їх як у кліщах. Такі обставини людські, які бачимо тепер, Господь Ісус описав давно тому от цими словами: “...Буде бо біда велика на землі... – Луки 21:23. От ці слова Господа Ісуса описують обставини, які існують сьогодні у кожному народі землі. Навіть у Злучених Державах є мільйони людей на запомозі, і вони бояться, що навіть і цю запомогу від них заберуть, і вони полишаться на голоднечу. Люди не бачуть виходу, тому що їх тримають в незнанню о Божім ласкавім замірі для тих, що цілковито вповають на Нього. Їх несвідомість можна завдячувати Дияволу і його релігійним представникам на землі, які добровільно стримали від людей знання слова Божого. Бог Єгова предсказав сучасні обставини от цими словами: “Темрява вкриватиме землю, а поморок народи” (Іса. 60: 2). З причини болючого

ЗБИГЦІ

страху Диявол замотав людство у свої сіті релігії. Люди, будучи несвідомі про Божий розпорядок, йдуть за сліпими релігійними та політичними провідниками.

ШУКАЮТЬ ПРИБІЖИЩА

Много людей шукають средства утечі, але будучи сліпі, вони не знаходять дороги до втечи. Дуже виразний приклад цього стався з американським дописувателем, Г. Броуном. Нью-Йорський “Таймс” з 21 грудня, 1939 року, пишучи про похорон п. Броуна, каже “Пан Броун дав чотири причині за-для котрих він бажав статися католиком Третя причина була страх перед смертю ... Четверта причина, як це заявив п. Броун, що ніщо не є більше смішніше як індивідуалізм ... Я навіть не можу бачити чому Всемогучий Бог мав би інтересуватися моєю особистою молитвою, а навіть особистою жертвою.... Тією духовою громадою я віру є католицька церква”. Той чоловік із-за страху шукав місця охорони, а Диявол запровадив його в католицьку релігійну систему. Дотично цього майте на ввазі слова Всемогучого Бога, що “релігія це обман”, тому що релігія походить від Диявола (5 Мойс.7:16). Від непамятних часів Диявол уживає релігії і релігійних звичаїв, щоби зловити людей. Люди навчають релігії і ложно представляють,

ЗБИГЦІ

що релігія є средством утечи від Диявола і смерти; і хто боїться виступити проти цих релігійних навчань, такий паде у сіті Диявола, як це Господь предсказав – Прип. 29:25. Релігія ніколи не була охороною проти смерти. Навіть так звана “християнська релігія” була головним средством ужитим Дияволом, щоби зловити людей в сіті і запровадити до знищення. Бажання чоловіка утечи від смерти і статися мудрим як біси, дало почин до сповнення релігійних звичаїв. Всемогучий Бог сказав до першої людської пари, що смерть це кара за добровільне непослушенство до Його закону (1 Мойс. 2:17). Той великий обманник, стародавній Вуж і Диявол, головний вождь бісів, предложив свою релігію перед Адамом і Євою як средство утечи від смерти. Він сказав до них: “Ні бо, не помрете. А се Бог знає, що скоро попоїсте з нього(через порушення Його закона), відкриються вам очі, і будете як боги (як демони з Сатаною), знающі добре й лукаве” (1Мойс.3:4,5). Інакше сказати, якщо чоловік прийме сатанську релігію й практикуватиме її, то він утіче від смерти і буде мудрий як диявольські співтовариші, які в Писаннях є названі “бісами”. Але релігія не дала Адамові і Єві ніякої охорони, ані ніякому іншому чоловіку. Страх і бажання бути мудрим як демони, запровадило Адама і Єву в сіті, і вони пов

ЗБИГЦІ

мирили, і з причини їх гріха всі їхні потомки наслідили смерть – Рим. 5:12.

Пануючі народи землі тепер практикують так звану “християнську релігію”, і народні провідники між людьми заохочують людей до більше релігії яко средство охорони й спасення. Однак релігія не дасть ніякої охорони або средства утечи у битві великого дня Бога Вседержителя, яка то битва тепер скоро наближається. У тій великій битві Армагедоні жадний народ не знайде охорони з причини своєї релігії, ані Бог не буде спасати поодиночні особи якогось народу задля його релігії, без ріжниць чи вони є щирі релігійністи або нещирі. Релігія ніколи не була жадною охороною проти смерти. Великий релігійніст, попертий релігійною системою римо католицької організації, провадив війну в Іспанії від 1936 року до 1939 року, в якій велике число людей погинуло. Майже усі люди в Іспанії в тім часі практикували римо католицьку релігію. Та релігія не спасла ані охоронила нікого з них. Релігія не дала охорони людям в Польщі або Чехословаччині, де люди сильно трималися релігійної системи і практикували її. Боже слово виразно заявляє, що хто практикує релігію, той буде знищений в битві Армагедон.

ЗБІГЦІ

ПІСЛЯ СМЕРТИ

Всі люди тепер можуть бачити, що релігія не охороняє людей від смерти. Щоби даліше обманути боязких людей, Диявол, при помочи релігії, якої його представники навчають, накинув на людство ще один обман, спонукавши їх вірувати, що релігія є охороною по смерті і що релігія от вирає для них будучу охорону і безконечне щастя. Чи релігія є паспортом до безконечних благ? Чи релігія є сторожом і средством від мук католицького “інферно” або пекла або “чистилища”, про що навчає католицька система? Де можна знайти властиву відповідь на ті питання? Ніхто з людей ніколи не повернув з пекла або чистилища, щоби дати свідоцтво про цю справу. Наука про “муки в чистилищі або пеклі” – це видумка упавших людей. Ця наука не знаходиться в Біблії. Кардинал Гіббонс, визначний католицький писатель, в своїй книжці “Віра Наших Отців”, на сторонах 205 до 208, каже: “Католицька Церква навчає, що окрім місця вічних мук для лукавих і вічного відпочинку для праведних, іще існує в другому житті середний стан тимчасової кари, приписаний для тих, що померли в прощальному гріху, або котрі не задовольнили справедливости Божої за гріхи їм прощені. Вона також навчає нас, що хоч душі є післані до тимчасового стану, звичайно знаного

ЗБИГЦІ

як чистилище, вони не можуть допомогти собі, але їм можна допомогти молитвами вірних на землі. Існування чистилища натурально включає обопільну догму – користь молитов за померших”. “Остаточно його душа спасеться, але він потерпить, тимчасово, в очищаючому полоні чистилища. Це вияснення не є моє. Це обопільний голос Отців Християнства”.

Супроти тих переказів або навчань людських, завважте тепер прикази Бога Єгови і слова Ісуса Христа, який говорив яко маючий власть від Всемогучого Бога. Промовляючи до релігійних навчителів, що навчають переказів людських, Ісус сказав: “Чого ж се й ви переступаєте заповідь Божу ради переказу вашого. Лицеміри, добре про рік про вас Ісаїя, глаголючи: Народ сей приближується до мене губами своїми, й устами мене шанує, серце ж їх далеко від мене. Та марно вони поклоняються мені, навчаючи наук заповідей чоловічих” – Мат. 15:1–9.

Чи ви бажаєте вірувати й ступати за переказами і навчанням упавших людей, що практикують релігію за гроші, або чи ви воліли б йти за повновласними словами Господа Ісуса Христа? Отже памятайте слова в Писаннях: “Се ж життя вічне в тому, щоб знали Тебе, єдиного справедливого Бога, та кого післав єси, Ісуса Христа” – Йоана 17:3.

ЗБИГЦІ

СУДЬБА

Деякі релігійністи уперто твердять, що Всемогучий Бог наперед призначив судьбу усім людям і що деякі з них мусять іти до “чистилища”, а деякі до неба, а дехто до “пекла”, як вони поясняють, є “вічні муки”. Однак такі навчання є цілком ложні. Бог не призначив кінця жадній особі. Бог призначив або наперед вирішив, що певне обмежене число осіб буде взате із роду людського, які затримують їхню невинність до Бога, і ці завжди будуть з Господом Ісусом Христом, у небі як духові сотворіння; і Він постаравсь о ще одну громаду людей, однак не призначив їй числа. Члени тієї класи отримують також признання за їхню вірність у пробі, і такі вірні особи житимуть вічно на землі. Але який буде кінець або судьба кожної особи, то цього Бог не призначив. Бог ставить перед людьми свої установлені права, і ті люди, що сповняють Його закони, знайдуть вічне життя, а не слухняні помруть вічною смертю. Бог не глядить на лице особи (Діян. 10:34). Кожний чоловік рішає свою власну судьбу або свою мету. До тих, що згодилися служити Всемогучому Богу, Він каже: “Дивись, я сьогодні поставив перед тобою життя й добро, смерть і лихо. Кличу сьогодні проти вас за свідки небеса й землю: Поставив я перед тобою життя і смерть, благословення і проклят

ЗБИГЦІ

тя! Вибирай же життя, щоб жити на світі тобі й твоєму насінню” (5 Мой. 30: 15,19). “Хто вірує в Сина, той має вічне життя; а хто не вірує Синові, не бачитиме життя, а гнів Божий пробуває на йому” (Йоана 3:36). “Се ж життя вічне в тому, щоб знали Тебе, єдиного справдешного Бога, та кого післав єси, Ісуса Христа” – Йоана 17:3.

Бог дозволяє вибирати життя або смерть: отже кожний чоловік рішає свою власну судьбу напрямом який він бере. “Очі Господні на праведних, і уші його на молитву їх; лице Господнє против тих, що творять зло, щоб знищити пам'ять їх на землі” (Пс. 34: 15, 16). Всемогучий Бог є джерелом життя (Пс. 36:9). Спасення належить до Бога через Ісуса Христа (Пс. 3: 8; 6: 23). Іншого средства немає для спасення – Діян. 4: 12.

Чи ви бажаєте ризикувати йдучи за переказами релігійних людей, або чи ви будете ступати згідно із словом Всемогучого Бога? Релігія – це діло бісів, якої вони уживають для зловлення людей і відвернення їх від Бога у пропасть. Той хто приймає і наслідує перекази людські й навчання релігійні, остаточно зайде у погибель, тому що релігія противиться й зневажає слово Всемогучого Бога. Вибирайте самі кому служитимете: Богу чи бісам – демонам. Таке саме пропозиція поставлено перед ізраїльтянами, що зробили угоду чинити волю Божу; і таке є правило

ЗБІГЦІ

Боже відносно всіх людей, що дістануть життя. Йозуя, що був посвячений Богу Єгові й отримав Його признання, сказав під натхненням духа Божого до ізраїльтянів: “Оце ж бійтесь Господа і служіть йому щиро та вірно, та відпихайте геть боги (боги або біси, які при помочи релігії знівечили людей, і з котрого то бісами – контрольованого краю Бог випровадив вірного слугу Авраама), що їм ваші предки по тім боці ріки (на другому боці ріки Євфрат – верші 2 і 3) й у Єгипті служили, і служіте Господеві” – Ісуса Навина 24: 14.

Хто ж тоді є безпечним і певним провідником для чоловіка? Відповідь: Слово Боже, що є правдою (Йоана 17:17). “Слово твоє світильник перед ногами моїми, і світло на стежці моїй” (Пс. 119: 105). Отже прийшов час, що із-за великої кризи у світі, всі люди мусять вибрати кому вони будуть служити, чи релігії якої навчає Диявол, або Всемогучому Богу і цареві Ісусу Христу.

“ЧИСТИЛИЩЕ” І ПЕКЛО

Релігійоністи навчають про “чистилище” і “вічні муки”. Що такі релігійні навчання походять від Диявола, завважте слідуєчі докази зо св. Письма. Хитрий Божий ворог знає добре, що в очах людей релігію треба зробити доцільною, т. є, що в “чистилищі” або у пекольних муках ніхто не мо

ЗБІГЦІ

же бути свідомим, хіба що та особа дальше по смерті живе і є свідома. Це був Диявол, що оголосив науку чоловікові, що “смерті нема” (1 Мойс. 3:3). Йдучи за цим проводом релігійні навчителі навчили людей, що кожний чоловік посідає безсмертну душу. “Безсмертність” значить, що така душа не може умерти; і тому така душа мусить існувати в якомусь місці по так званій “смерті”. Але Біблія навчає, що кожний чоловік є душею, бо душа – це живе сотворіння. Бог зробив організм або тіло чоловіка із пороку земного і тоді в те тіло вдихнув духа яким те сотворіння дихає, і той дух оживив тіло, і чоловік “став” душею живою: “І создав Господь Бог чоловіка з землі польової, і вдихнув йому в ноздрі живе дихання. І став чоловік душею живою” – 1Мойс. 2: 7.

Всі звірята є душами, цебто, всі є живими сотворіннями (4 Мойс. 31: 28). Це до чоловіка, душі, що Бог сказав: “Вмреш певно того дня, як согрішиш (Езек. 18:4,20). “Котрий чоловік жис і не побачить смерті, визволить душу свою від сирої землі?” – Пс. 89:48.

Релігійне навчання о “безсмертності всіх душ” було впроваджене Сатаною, і таке навчання є ложне. Про Диявола Господь Ісус сказав: “Він є брехун і отець брехні, і немає правди в ньому” (Йоана 8:44). Отже виходить, що наука про “насліддя безсмертності чоловіком” є брехнею, без

ЗБІГЦІ

огляду хто навчає її; і позаяк релігійні люди навчають о “насліддю безсмертності”, тому вони навчають ложі. Ця лож була впроваджена із-за тієї причини, щоби поперти першу брехню диявольську, що смерті нема, отже та наука о “безсмертності душі” сталась средством для зведення людей. За такою наукою ніхто не може безпечно йти.

ПОМЕРШІ

Чи померші є свідомі по смерті? Слово Боже відповідає як слідує: “Бо живі знають, що помруть, а мертві нічогоісенько не тямлять, і нема їм уже заплати, бо й память про них пішла в забуток. Все, що маєш снагу робити, роби руками твоїми; бо в могилі, куди ти йдеш, нема вже роботи, ні роздумовання, ні знання, ні мудрості” (Ек кл. 9:5,10). “Бо після смерті ніхто не споминатиме тебе; а в гробі хто возхвалить тебе?” (Пс. 6:5). “Мертві не будуть хвалити Господа, ні всі ті, що йдуть до місця мовчання” – Пс. 115:17.

Цей факт, що релігійних переказів навчають всі релігійні провідники супроти Слова Божого, записаного в Біблії, є безперечним доказом, що ті релігіоністи навчають ложі диявольської. “Чоловік із землі” є найвисшим сотворінням із звірят (1 Корин. 15:47; 1 Мойс. 1:26). Люди вмирають за Адамів гріх, і смерть сталась насліддям для всіх

ЗБІГЦІ

людей. Люди вмирають як і інші звірята: “Доля бо людська й доля звіряча однака; як сі вмирають, так і ті вмирають, і одно дихання у всіх, а людина не переважає звіра, бо все марнота. Все йде в одно місце: взялось із персті й усе вернесь у порох” (Еккл. 3:19,20). Ці слова точно гармонізують із присудом Всемогучого Бога який Він дав проти Адама: “Земля бо єси і землею візьмешся” – 1 Мойс. 3:18.

МУКИ

Релігійоністи навчають, що пекло це місце мук або тортур і що в тому “пекольному огні” душі мучаться без ніякої надії на втечу. Якраз противно цим релігійним переказам Біблія каже, що пекло це стан темряви, неіснування, де люди не знають нічого, і куди вони всі йдуть по смерті. Єврейське слово “шеол”, є переложене на англійське “гел” (або українське “пекло”), і те слово також много раз переложене на “гріб”. Також грецьке слово “гадес” є переложене на англійське “пекло” і “гріб”. “Пекло” і “гріб” значить стан смерті, де немає свідомости ані ніякого життя. Тут сліднують деякі приклади із св. Письма: Йов, слуга і угодник Божий, терпів тілесні й умові муки від яких він бажав бути увільнений, і він молився до Всемогучого Бога отцими словами: “О, коли б ти да сховав мене в преісподній і там дер

ЗБІГЦІ

жав мене, аж покіль гнів твій перейде, й положив реченець, і спогадав знов про мене!” (Йова 14:13). “Та хоч би я й дожидав в надії, то все ж таки глибокий гріб –домівка моя, в темряві постелю я постіль собі” (Йова 17:13). В цих і многих інших текстах святого Письма, слова “гріб” і “пекло” є переложені із того самого слова – “шеол”.

Щодо грецького слова “гадес”, яке є також переложене на “пекло” і “гріб”, завважте слідуюче: Господь Ісус був убитий і похований в гробі, в могилі або ямі (Мат. 27: 60). Отже Ісус був помер і знайшовся в “пеклі”, т. є, в “шеол”, “гадес”, в гробі. Апостол Петро, по отриманню св. духа, говорив яко маючий власть від Всемогучого Бога. Він наводив із пророцтва написаного по Божому приказу (Пс. 16: 10), і пристосував її до Ісуса Христа. “Ти бо не оставиш душі моєї в підземній пропасті (в пеклі, – анг.), і не даси твому побожному бачити зотління”. “Бо не зоставиш душі моєї у пеклі, ані даси сьвятому Твоєму видіти зотління. Бувши ж пророком і знавши, що клятьбою клявсь йому Бог, що з плоду поясниці його по тілу підійме Христа сидіти на престолі його, предвидівши, глаголав про воскресення Христове, що душа Його не зоставлена в пеклі, а тіло не виділо зотління” (Діян. 2:27,30,31). Далше написано є: “Цього Ісуса воскресив Бог; Йому всі ми свідки” – Діян. 2:32.

ЗБИГЦІ

Немає сумніву, що Ісус знаходився у “пеклі”, цебто, у гробі, в стані смерті, і оставав там аж Бог підніс його зо смерті. Отже те “пекло” було цілком мильно представлене людям через навчителів релігії.

Муки або тортури були започатковані Дияволом – Сатаною, який спричинив, що люди дорікали Всевишньому за мучення людей в огні. Однак така річ і на думку не прийшла Всемогучому Богу, як про це є сказано в Писаннях (Ерем. 7:30,31). Наука про вічні муки або тортури – це наука бісів т. є, Диявола, або вождя демонів, і його співтоваришів бісів, і її навчають ті люди, що практикують релігію на землі. Перший випадок мучення поданий в св. Письмі був спричинений Сатаною, князем бісів. (Йова 1:11–22; 2:1–13) Писання також показують, що ціль мук була й є спонукати людей проклинати Бога Єгову. Ось із-за такої то причини Диявол і його релігійні представники мучили Йова. Тому що релігійністи через довгий час навчали науки о вічних муках, многи люди, що є несвідомі про Бога і Його слово проклинали Бога, і цим чином виконували ціль Диявола. Бачучи, що Писання безперечно твердять, що ніхто з померших не є свідомий в “пеклі” або “чистилищі” або де инде, отже це є неможливо для душі або сотворіння терпіти в негасимому огні. Релігійна наука о “чистилищі” і “пеклі” є ло

ЗБИГЦІ

жна, і можна ясно бачити, що та наука становить сіль Диявола для тих людей, що зо страху втікають до релігії о охорону і безпечність. Дальше можна бачити, що релігія є обманом, а особливо наука о чистилищі, бо релігійністи навчають людей, що вони мусять платити гроші релігійному духовенству щоби вони молилися за тих, що знаходяться в чистилищі, і люди піддаються такому навчанню і платять гроші релігійним навчителям, щоби вони молилися за їхні померші приятелі. Ось так релігійні навчителі збирають гроші від людей на підставі ложних представництв. От римувати гроші на підставі ложних претенсій є злочином після закона; отже релігійні навчителі о “чистилищі” є винуваті за великий злочин.

Та найбільший злочин поповнений через навчання о “чистилищі” і о “муках” є зневаження Всемогучого Бога. Чи ти бажаєш зарезикувати твоїм вічним існуванням через прийяття і наслідування ложних наук людських? Цю справу ти можеш властиво рішити через набуття знання про Бога і Ісуса Христа, як про це подано в Слові Божому (Йоана 17: 3). Це є ціль демонів тримати людей в темряві або незнанню відносно Божого средства спасення. Релігійні навчителі через довгий час були знарядом бісів, через який вони злапали людство і тримали його у темряві. Ось чому сьогодні це

ЗБІГЦІ

пророцтво сповнилося, а іменно: “Темрява вкритиме землю, а поморок народи” – Іса. 60:2.

НАДІЯ НА ЖИТТЯ

Усі померші погибли б на віки, якби Бог був не постаравсь для них о спосіб дістати життя. Всі люди народилися незвершеними з причини Адамового гріха, який приніс смерть і який всі потомки Адама наслідили. “Тим же то, як через одного чоловіка гріх у світ увійшов, а через гріх смерть, так і смерть у всіх людей увійшла (через того), в кому всі згрішили” (Рим.5:12). “Плата бо за гріх смерть, дарування ж Боже – життя вічне в Христі Ісусі, Господі нашім” – Рим. 6: 23.

Бог постарався дати життя чоловікові через Ісуса Христа. Кров – життя звершеного чоловіка Ісуса була вилита в смерть і становить ціну викупу за рід людський, і тому Ісус Христос через викуп стався власником роду людського. Всі люди, що вірують і слухають Господа можуть скористати з ціни викупу, яко ж написано: “Так бо полюбив Бог сьвіт, що Сина свого єдинородного дав, щоб кожен віруючий в него, не погіб, а мав життя вічне” – Йоана 3:16.

Разом всі ті три тексти наведені значать от – це: Всі люди через насліддя народилися грішниками; всі грішники мусять погібнути, хіба що Бог пос

ЗБІГЦІ

тарався б о їхнє спасення. Бог постаравсь о такі умовини через вислання Ісуса Христа у світ щоби спасти тих, що повірують в Ісуса, котрий, яко Божий представник, дав життя за тих, що вірують і слухають приказів Всемогучого Бога. Отже виходить, що чоловік мусить чути і пізнати Божу провізію о спасення, і ось так перед тим чоловіком є отворена дорога рішити його власний кінець або судьбу. Ті що чують і сповняють, отримують життя, коли ж ті, що відмовляються вірувати і сповняти, остануться під прокляттям і погинуть на віки (Йоана 3: 36). Отже віра й слухняність Ісусу Христу є тією підставою нім хто може отримати життя яко вільний дар. Занім той дар може бути даний, то отримуючий мусить бажати прийняти той дар. Той вільний дар життя є поставлений перед чоловіком, але лише ті, що бажать його, можуть прийняти його. “ Тим же оце, як через провину одного на всіх людей осуд, так і через праведність одного на всіх людей оправдання життя” – Рим. 5:18.

За те, що Ісус був цілком послухний Божим приказам аж до смерти, Бог підніс Його зо смерти і зробив Ісуса “автором вічного спасення всіх тих, що сухають Його” – Жид. 5: 9.

ЗБІГЦІ

ВОСКРЕСЕННЯ

Як Бог підніс Ісуса зо смерти, так Він обіцяв піднести зо смерти і тих, що є доброї волі до Нього в часі смерти. Від Авеля до приходу чоловіка Ісуса, на землі жили люди, що були вірні Богу, і котрі то люди матимуть “лучше воскресення” (Жид. 11:35). Такі люди будуть князями землі і ділатимуть як представники Теократичного Правительства. Деякі із тих мужів є згадані в одинацятій голові в листі до Жидів. Також у Псалмї 45:16 вони є названі “князями”, що володітимуть в праведності під розпорядком Господа Ісуса Христа (Іса. 32: 1). Вірні християни, що ступають стопами Ісуса Христа, як от апостоли і інші вірні з духа народжені одиниці, матимуть часть у “першому воскресенню” (Одкр. 20:4,6). Інші, що помирали без нагоди пізнати Божу ціль дати чоловікові життя, будуть пробудження зо смерти і дістануть нагоду доказати їхню невинність до Бога, і, доказавши її, будуть жити (Йоана 5:28, 29). Що до добровільних грішників, то вони не мають надії на воскресення (Пс. 145:20; 9:17). Як би повисші згадані особи були в “чистилищі” або “вічних муках”, і там були свідомі й живі, тоді їх не можна б воскресити, тому що воскресення є для “померших” (1 Корин. 15:4, 12–24). Отже Писання безперечно доказують, що релігійні навчання про

ЗБІГЦІ

“безсмертність душі”, свідомість у “чистилищі”, і “вічні муки в пеклі”, є цілком ложні. Релігія не має надії на життя ні перед смертю ані по смерті. Йти за релігією і добровільно практикувати її, по пізнанню правди, значить вічна смерть від якої не буде пробудження або воскресення. Докази про викуп і воскресення на підставі св. Письма вповні трактуються у книжці “Спасення”, з якої ви можете много скористати.

ПРИБІЖИЩЕ І ЗБІГЦІ

Біблійна історія про Ізраїля і те, що Бог робив з ними, становить типи або пророцтва, предсказуючи більші речі і важніші речі, які мали прийти у другому приході Ісуса Христа і Його Царства (1 Корин. 10; 11; 2 Тим. 4: 1). Бог випровадив ізраїльтянів рукою Мойсея, і Мойсей дав приказ установити для ізраїльтянів “міста прибіжища”, котрі то міста давали місця охорони для всіх людей, що ненарочно, несвідомо і без злоби, убили людину. Такий убивник мусів утікати до міста прибіжища і там оставати і якщо був слухняним до Божих приказів, був безпечен: “Так повибирайте собі міста: Охоронними містами будуть вони вам, щоб можна було утечи туди убийцеві, що ненароком убив людину” (4 Мойс. 35:9–12). Охоронні міста представляли або були тінею на Божу

ЗБІГЦІ

організацію під Ісусом Христом, яка є придатна для людей живучих на землі у другому приході Ісуса Христа, і котра то організація Єгови дає прибіжище або місце охорони для тих, що шукають безпеки в ній. Цей предмет про “міста прибіжища” розбирається подрібно в книжках “Єгова” та “Богацтво”, які ви повинні перечитати. Члени тіла Христового (1 Корин. 12:12,27) це ті, що їх Господь знайшов вірними у другому приході і суді, і котрі становлять часть Сиону, цебто, престольну Божу організацію, і якої то організації Ісус Христос є Головою (Пс. 2:6). В часі Його приходу і устанавлення царства на землі є ще інші люди доброї волі до Бога, але котрі не можуть статися членами небесної кляси, цебто, Сиону, і котра то небесна кляса є знана як Боже мале стадо і котрому дано слідууючу обітницю: “Не лякайся, мале стадо, бо вподобалось Отцеві вашому дати вам царство” – Луки 12:32.

Тоді Ісус сказав, що Він ще має іншу клясу людей названу “вівцями”, яким Він дасть спасення: “І інші вівці маю, що не сієї кошари; і тих я мушу привести і й голос мій почують, і буде одно стадо, і один пастир” – Йоана 10:16.

Ті “інші вівці” Господні – це люди доброї волі до Бога, і які є символічно в св. Письмі названі Йонадабами або Йонатанами, цебто ті, що їх представляли Йонадаб і Йонатан, і котрі то люди, до

ЗБІГЦІ

казавши їхню вірність у пробі, становитимуть “велику громаду” і проголошуватимуть ім’я Бога і Христа (Одр. 7:9,10); і такі люди мають обітницю, що вони вічно житимуть на землі і сповнять землю праведними людьми.

Св. Письмо доказує, що Ісус Христос був окоронований як Цар в 1914 р. (Пс. 2: 6; 110:1, 2). В 1918 р. три і пів роки по Його окоронуванню, що рівнобіжить із трьома і пів роками Ісусової місії в тілі на землі, столична Божа організація Сион була установа, котрої престольної організації Ісус Христос є Головою. Та організація Божа, що сталась прибіжищем, сталась “містом охорони”, і ті люди доброї волі до Бога, що бажають охорони і спасення в Армагедоні, можуть утекти до організації під Христом і там знайти охорону і прибіжище аж Божий гнів і битва Армагедону перейде.

Відносячися знов до “містів охорони”, що треба розуміти під словами в св. Письмі: “Щоб можна було втіти туди убійцеві, що ненароком убив людину”? В коротці відповідь є подана в св. Письмі така: Віковічна угода яку Бог дав людям через Ноя забороняла вбивати людей і звірята, хіба за уповажненням Господнього слова (1 Мойс. 9:5,6). Народи землі або цей лукавий світ складається з релігійного, політичного й торговельного чинника, якого Диявол є головою (2 Корин. 4:4; 1 Йоана 5:19). Всі народи світа невластиво брали

ЗБІГЦІ

участь у жорстоких війнах і спричинили терпіння й смерть многим людям. Всі ті народи добровільно переслідували правдивих і вірних послідовників Ісуса Христа. Відповідними зразками цього є правительства Гітлера, російського правительства під Сталіном, і інші правительства, як от іспанське. Фактом є, що всі народи є винуваті за несправедливе вбивання людей. Коли правительство виповість війну, тоді духовенство або релігійні навчителі намовляють людей йти до війни і вбивати, і многі люди, що посередно або безпосередно попирають релігійні організації, бояться людей і вони є примушені воювати і вбивати інших людей, але без ніякого гніву до їхнього ближнього. Впродовж світової війни многі люди були змушені вбивати інших, і також були насліпо спонукані переслідувати Божих вірних свідків. Ті люди, що є доброї волі до Бога і що бажають служити Богу і Ісусу Христу, звернулись до Господа і шукали охорони й спасення.

Де ж вони знайдуть прибіжище і безпеку? Такі люди доброї волі є знані в св. Письмі як Йонадаби. Вони мусять утікати до позатипічного “міста прибіжища”, цебто, до організації Бога Єгови під Ісусом Христом; отже вони мусять сповняти заповіді Господні і шукати смирности і справедливости; вони мусять пильно чинити що є справедливе й шукати смирности через студіювання й пі

ЗБІГЦІ

знання зі слова Божого яка є Його воля взглядом них. Вони мусять служити Богу і Христу і посвятити себе цілком і всеціло на службу Теократичного Правительства. Вони мусять відмовлятися брати участь в релігії і мусять стояти сильно по стороні Бога і Його царя, Ісуса Христа. Вони співтоваришать з Божими помазанниками у службі, проголошуючи Теократичне Правительство. Вони є ті, що становлять ті “інші вівці”, котрі Господь заявив що Він збирає до себе (Йоана 10:16). Вони є тією клясою овець про які Господь згадує в Маттея 25:31–46. Якщо вони позістануть вірні й правдиві Божій організації, то остаточно вони будуть спасені.

Армагедон уже приближається. Кожний один, що думає, може бачити що великий час горя уже недалеко. Біси ненавидять людей доброї волі, й ненавидять їх ті володарі що є поплечниками і під упливом і контролею демонів. Як можуть ті люди доброї волі знайти місце прибіжища й охорони? Боже слово відповідає: “Згромаджуйся разом, ти о народе, небажаний (небажаний володарями цього світа, тому що вони стали по стороні Бога)” (Соф. 2:1, анг. перек.). Вони утікають до позатипічного міста прибіжища, т. є, до Божої організації, збираються разом із тими з “малого стада” на землі, що є вповні посвячені Богу і Його царству, і разом з ними вони служать Богу.

ЗБІГЦІ

Таке згромадження або утеча до позатипічного міста прибіжища, т. є, Божої організації, мусить взяти місце перед битвою великого дня Бога Вседержителя, виразом Божого гніву. Тоді Господь каже до таких: “Докіль не настигло ще те, що призначено, – час бо пролітає, мов полова – докіль іще не прийшов на вас палаючий гнів Господень, не наспів на вас день досади Господньої. Шукайте Господа, всі ви покірні в землі, що певните закони його; шукайте справедливості; шукайте смирності; може хоч ви уцілієте в день гніву Господнього” – Софон. 2:2, 3.

“Шукати справедливості” значить упевнитися що є праве перед Єговою. “Шукати смирності” значить бажати пізнати Божу волю і тоді пильно заставити себе студіювати Біблію і біблійні підручники, щоби ви могли пізнати волю Божу і сужити Йому угодно. “Старайся поставити себе вірним перед Богом (а не людьми) робітником (Божого царства) без докору, право правлючим слово правди” (2 Тим. 2: 15). Такі Йонадаби мусять бути цілком неутральні відносно війни між народами і мусять бути всеціло посвячені Богу і Його правительству. Організація Господня – це місце прибіжища і охорони для збігців. Іншої немає.

Релігія ніколи не дала охорони або безпеки для людства, тому що релігія – це витвір бісовський.

ЗБІГЦІ

Релігія принесе знищення для всіх, що свідомо й добровільно наслідували релігію і навчали її.

Релігія не дасть охорони ані безпеки в Армагедоні. Релігія не дасть ніякого забезпечення по смерті. Охорону й спасення дасть Господь, тому що спасення належить лише до Бога (Пс. 3: 8). Люди доброї волі пильно студіюють Біблію і намагаються зрозуміти її. В цім дні великого горя Бог постарався о Біблію і біблійні підручники для вияснення її, щоби ті що є доброї волі могли зрозуміти й студіювати її, і до тих доброї волі, що знайдуться Господь каже: “Се ж життя вічне в тому, щоб знали Тебе єдиного справдешного Бога, та кого післав єси, Ісуса Христа” – Йоана 17: 3.

Отже всі люди доброї волі мусять тепер оминати релігію. Вони не мають страхатися людей, але боятися Бога і бути під Його охороною і освященням (Іса. 8:8–16). Вони мусять вповати на Господа, а не сполягати на своє виrozumіння або опінію інших людей: “Надійсь на Господа всім серцем твоїм і не покладайся на власний твій розум. У всіх стежках твоїх думай про його, а він простуватиме шляхи твої” – Прип. 3: 5, 6.

Вони завжди мусять пам'ятати напominання св. Письма, що: “...хто вповає на Господа, той безпечен” (Прип. 29:25). Релігійна організація, під управою римо католицької Гієрархії, посідає велике матеріяльне майно. Великі земні богатері

ЗБИГЦІ

попирають ту релігійну організацію і платять священникам, що служать їм, байочні суми грошей яко охорону або якусь асикурацію проти гніва Всемогучого Бога, і щоби “спастися від мук або тортур в чистилищі або пеклі”. Та релігійна інституція і визначні з її стада кажуть: “Врата пекольні не подужають нас. Коли прийде побиваючий бич він нас не досягне” (Іса. 28:15). Ті що є багатими в політичному впливі й силі, і що посідають великі матеріальні багатства, вповають на своє багатство і вповають на релігію й її багатство, і в цім часі великого горя вони квилять із страху: “Що ми потребуємо, то більше релігії”. Та вскорі вони довідаються, що ані багатство, ані сила, ані вплив, ані релігія не дасть їм охорони в Армагедоні. Про таких Єгова каже: “У всіх руки послабнуть, а коліна, мов вода задрожать. І повдягаються в вереття, і ляк їх обгорне, а в усіх їх на лиці буде сором, і всі голови – обголені. Срібло на улицу повикидають, а золото буде в них нізащо; ні срібло бо, ні золото не здоліє їх уратувати в день палкого гніву Господнього. Вони не заситять ними душ своїх і не наповнять утроб своїх; та ж вони були проводом до їх беззаконностей” (Езек. 7:17-19). Їхня беззаконність – це їхній страх до чоловіка і їхнє шукання охорони й прибіжища в релігії, і цим чином вони падуть в яму Сатани або його сіть і погинуть.

ЗБІГЦІ

Католицька релігійна система, під управою Гісрархії, нагромадила невисказане майно матеріальне. Ці гроші вона дістала від убогих людей за які вона обіцяла їм забезпечити охорону всім тим легковірним людям, що впали в її релігійну поласку. Але в Армагедоні ніхто із них не втече від Божого гніву: “Ридайте, пастирі, голосіте й поспайте голови порохом, ви значніші в отарі; прийшла бо ваша година, щоб вас поколено й порозпуджувано, й попадасте, як дорога посудина. І не буде втечища пастирям ані притулку передним у в отарі” (Ерем. 25: 34, 35). Винаймлені служби Божі не принесуть їм ніякого добра ані охорони проти Божої пімсти. Ніхто із них не втече – 1 Сол. 5: 3.

Народи землі знаходяться під управою релігійних, політичних та комерційних чинників. Ті володарі, відчуваючи, що велика кріза наближається скорим ходом, і будучи несвідомі о Божім замірі, вони насліпо кричать одні до других: “Дайте нам більше релігії”. Це дальше доказує, що всі народи є проти Теократії, яка володітиме світом у праведності (Іса. 9:6, 7). Безперечний факт є, що всі народи забули про Бога і всеціло піддалися лихим бісам, і через те ті народи сталися лукавими. Про їхній кінець Господь каже: “Безбожник запутався в ділах рук своїх”. Всі такі

ЗБІГЦІ

вирішили свою власну судьбу, вибравши дорогу релігії або демонізму. “Нехай повернуться безбожники в пекло, всі народи, що забувають Бога” (Пс. 9:15–17). Всі такі погинуть в Армагедоні.

Люди сьогодні є понижені, залякані й пригноблені жорстокими володарями, але кінець лукавих диктаторів уже близько. День визволення для тих збігців, що є доброї волі до Єгови, також близько. Бог Єгова поставив свій престіл суду, і Ісус Христос, великий Суддя розпочав своє діло суду. Для тих людей доброї волі до Бога, що є посвячені Богу і Його організації, і котрі є вірні, Бог обіцяв дати прибіжище і охорону в часі горя: “І буде Господь пристанню пригнетеному, велике прибіжище під час злиднів. І будуть вповати на тебе, хто знає ім’я твоє; бо ти не опускаєш нікого, хто шукає тебе, Господи” (Пс. 9: 9,10). Тепер збігці мусять утікати до Господа і служити Йому.

Ті вірні одиниці доброї волі тепер мають роботу до виконання, по приказу даного їм: “Сьпівайте Господу живущому на Сионі, звіщайте між народами діла його” (Пс. 9:11). Вповаючи цілком на Господа і знаючи, що Він є їхньою надією і спасенням, вони перебувають в Його організації, і далі співають: “Люблю тебе, Господи, сило моя! Господь скеля моя, і ізбавлення моє; мій Бог, моє прибіжище, на него вповатиму. Він щит мій і ріг мого спасення, башта моя високая. Покличу

ЗБІГЦІ

Господа, котрому належиться слава, і від ворогів моїх спасуся” – Пс. 18:1-3.

Прибіжище є дане для збігців, що вповають на Господа, і що вірно служать Йому. Якщо вони пізнають правду і будуть послухні Господеві, то збігці знайдуть охорону і житимуть. Той християнин сказав до громади фермерів, відповідаючи на їх питання: “Якщо ви вірите, що Єгова є Всемогучим і Біблія є Його словом правди і маєте бажання отримати більше інформації, я можу в цьому вам допомогти. Я маю тут декілька книжок, котрі дають відповідь на багато питань, що ведуть до замішання, з котрими то в теперішньому часі стикаються багато думаючих людей. Серед цих книжок є: Правительство, Богатство, Спасення і інші. Ці книжки були видані для того щоб допомогти людям доброї волі зрозуміти значіння всього того, що тепер відбувається на землі.

Ця маленька громада фермерів взяла деякі книжки, показуючи тим їх бажання отримати більше знання.

ФЕРМЕР: “Мені здалося дуже цікавим те, що ви сказали, але я маю до вас ще одне питання. Що ви можете сказати щодо богача в пеклі і вбогого на лоні Авраамовому? Хіба це Писання не показує, що деякі йдуть в пекло через те, що є дуже багаті? Ми фермери є бідні. Що буде з нами?”

ЗБІГЦІ

(Читайте слідуєчі сторінки, з яких ви отримаєте відповідь щодо багатого чоловіка і вбогого).

ЛАЗАР УТІШЕНИЙ

ЄГОВА є “Отець милосердя і Бог всякої утіхи” (2 Кор. 1:3). Він принижує тих, що вивисшують себе і підносять тих, які покоряються Йому: “Бог бо суддя; того принизить, а того високо поставить” (Пс. 75:7). Ці постанови і правди не підлягають зміні. Бог ніколи не міняється. (Мал. 3:6). Бог Єгова знаходиться в своєму святому храмі в особі свого уповноваженого Ісуса Христа, який є виконавцем присудів Єгови, котрий провадить суд над народами і принижує “козлів”, тобто тих, які самі себе вивисшували, і потішає тих що покоряються Йому, тобто “інших овець”, яким земні благословення даються царством, як це передбачено Богом.

Приповіді, висказані Ісусом Христом, є пророцтва, а це означає, що вони не можуть бути зрозумілі до того часу, поки не сповняться або знаходяться в стані сповнення. Приповідь, яка вже сповнилася частково, може стати настільки ясною, що вона вся стає доступна розумінню. Приповідь, висказана Господом Ісусом Христом відносно “багатого чоловіка і Лазаря”, піддавалася в минулі часи багатьом тлумаченням, проте жодне

ЛАЗАР УТІШЕНИЙ

з цих особистих тлумачень не могло бути правильним (2 Петра 1:20). Тільки коли Бог велить наступити фактам дійсності у сповненні пророцтва, це останнє стає доступним розумінню. Як видно, то приповідь про багатого чоловік і Лазаря тепер щонайменше частково вже сповнилася і тепер продовжує сповнятися, а тому здається доцільним і правильним розглянути її тепер. Щоб при вивченні цієї приповіді прийти на поміч тим, які посвятили себе Богу, тут описуються вже спочатку головні дійові особи, що відіграють роль в цій приповіді, і вказується на значення кожної з цих осіб:

БОГАТИЙ ЧОЛОВІК: Це “лукавий слуга”, “чоловік гріха”, “син погибелі”, і остаточний кінець цього класу буде знищення в Гадесі.

УБОГИЙ ЛАЗАР: Це люди доброї волі до Бога, які показані в прообразі через Йонадаба і Йонатана, а також іншими, які шукають Бога, і цей клас буде становити “велику громаду”.

ПРОПАСТЬ: Це безодня або перешкода, що утворилася внаслідок суду, який виконує Ісус Христос, коли Він відокремлює “козлів” від “овець”, відкриваючи таким чином, яка непрохідна безодня існує між організацією сатани і організацією Бога Єгови.

ЗБИГЦІ

ДИМ БАТЬКА: Це дім сатани, або його організація, до якої належать релігійоністи і всі ті, які підтримують їх.

П'ЯТЬ БРАТІВ: Ці п'ять разом з багатим чоловіком становлять число шість, і цим показується в образі вся земна організація сатани, в яку включені всі ті, які підтримують видиму частину організації і складають таку.

ВВЕДЕННЯ

Зв'язок текстів показує, що Ісус говорив своїм учням і фарисеї, що рахували себе за праведних знаходилися поблизу і чули Його мову. Звертаючись до своїх учнів, Ісус вказав на велику важність повної вірності при виконанні угоди, зробленої з Богом. Фарисеї, які знаходилися в закон угоди, виявилися невірними до угоди, зробленої Богом з народом цим, бо фарисеї прийняли релігію і робили діла релігії, замість того, щоб виконувати закон Божий і поступаючи таким чином вони були лицеміри і відкинули закон Бога. Таким чином вони відвернули простих людей від Бога. Вони стверджували, що служать Богу, але насправді вони були служителями диявола, як Ісус їм сказав простими словами (Мат. 15:1–9; Йоана 8:42–44). Ісус, звертаючись до своїх учнів, очевидно мав намір, щоб фарисеї чули слова Йо

ЛАЗАР УТІШЕНИЙ

го, і фарисеї зрозуміли, що слова Його відносяться до них. Ісус сказав: “Жаден слуга не може двом панам служити: Або одного ненавидітиме, а другого любитиме; або до одного прихилиться, а другим гордуватиме. Не можете Богові служити і мамоні. Чули ж се все і фарисеї, що були сріблολюбцями, та й насміхались із Него” – Луки 16:13,14.

Слова Ісуса дразнили фарисеїв, тому що вони зрозуміли, що винні саме у всьому тому, про що говорив Ісус. Вони показалися що вони є невірні Богу і своїй угоді. У той час фарисеї в своєму положенні користувалися дуже значними зручностями і вигодами в порівнянні з простим народом. Положення, яке займали фарисеї в той час, відповідало положенню, яке займають в теперішній час священники релігійних організацій, котре то положення дає їм всі вигоди і легке життя, почесні людські, а також велику владу серед людей. Подібно до того, як фарисеї, в порівнянні з простими людьми, були багаті, так і духовенство великих релігійних організацій в теперішній час є багаті. Вони є “любители грошей” як сказано в перекладі Ротердама і Діаглота. У них “корінь всього зла” (1 Тим. 6:10). Таке було положення фарисеїв, і в цьому вони були образом того класу людей, який займає подібне положення в ці останні дні, в яких, по словах св. Писання, люди жадібні, користюлюбні і цілковито невірні (2 Тим. 3–1,2). Коли фари

ЗБИГЦІ

сеї почули слова Ісуса, вони намагалися виправдати своє положення, і це вони намагалися зробити, очевидно, для того, щоб забезпечити собі підтримку простих людей і щоб вони могли продовжувати насолоджуватися безперервними вигодами і легким життям. Ісус, який знав, що вони думають і знаючи, що вони мали сказати, відповів на їх зневажливі слова: “І рече їм: Ви оправдуєте себе перед людьми, Бог же знає серця ваші, бо що в людей високе, те огида перед Богом” – Луки 16:15.

Те, що вони самі себе вивисшували серед людей, зробило їх гидотою перед лицем Господа. Ці релігійністи боялися, що люди не будуть їх шанувати настільки, як вони того бажали і так як вони шукали признання людей і боялися цього позбутися, то вони були злапані в сіті диявола (Прип. 29:25). Вони стали релігійністами, а тому були гидотою перед лицем Бога.

Слова Ісуса показують, що фарисеї і той клас людей, який вони представляли в прообразі, були показані в образі “богатим чоловіком”, про якого згадано в приповіді. Потім Ісус показав, наскільки велика важність царства, і що цілком необхідно для тих, які увійдуть в царство, покорятися повелінням Бога. Ісус показав вражаючий контраст між вірними і невірними, такими, що знаходяться в угоді, і Він особливо підкреслив той

ЛАЗАР УТІШЕНИЙ

факт, що самовивисшення приводить до пониження, і що скромна слухняність приводить до піднесення сотворіння Господом. В гармонії з цим сказано в Псалмі 75:5–7: “Не підносіть високо рога, не говоріть, витягнувши безсоромно шию! Тому, що не зі сходу, ні із заходу, і не з полудня прийде возвищення. Бог бо суддя; того принизить, а того високо поставить”.

Виклавши деякі постанови із слова Божого, Ісус продовжував свою мову, сказану Його учням, Він сказав їм в присутності фарисеїв: “Один же чоловік був заможний, і одягався у кармазин та висон, і жив щодня пишно” (Луки 16:19). В підтвердження сказаного в абстрактному виді на початку цієї статті, тут приводяться відповідні докази зі св. Писання. Приповідь, про яку тут йде мова, мала своє сповнення в меншій мірі і відносилася до релігійоністів юдейського народу.

Юдеї, як народ, були в угоді з Богом. Їм було дане більше благословення, ніж будь якому іншому народу на землі, тому що Бог їм сказав: “Вас одних з між усіх народів на землі признав я за своїх...” (Амоса 3:2). Головними особами серед юдеїв були священники, а особливо фарисеї, які угодою були зобов'язані навчати людей повелінням і заповідям Божим, відповідно ж і вони самі зобов'язані були покорятися цим повелінням. Ці фарисеї, які мали перед собою великі переваги і

ЗБИГЦІ

благословення обіцяного царства, знаходилися на шляху до того, щоб стати дуже багатими, проте це було при умові їх вірності і послушенства. “Господня благодать – вона багатим робить” (Прип. 10:22). Однак фарисеї замість того, щоб покорятися повелінням Бога, щоб отримати в належний час ці багатства, вважали для себе вигіднішим отримувати владу і пошану людей, як результат від того, що вони панували над людьми, бо це доставляло їм все те, що світ був в змозі їм дати. Вони були “зарозумілі” і “сподівалися на непевні багатства”, як сказано в англійському перекладі. Відносно них апостол згодом сказав записане в 1 Тим. 6:9, 10, 17. У числі юдеїв, які користувалися благословенням Божим, був також Юда Іскаріот. Ісус вибрав його одним зі своїх учнів і довірив йому відповідальну службу в Його співтоваристві. Юда знаходився на шляху до отримання великих небесних багатств, проте він віддав перевагу видимим речам, щоб стати багатим серед людей, і попав в сіті диявола. Юда зрадив Господа, внаслідок чого Юда названий був Ісусом “сином погибелі” – Йоана 17:12.

ЛАЗАР УТІШЕНИЙ

СПОВНЕННЯ

Те, що відбулося з юдеями, а особливо з релігійними елементами цього народу, було представленням більших річей, котрі повинні були перейти в будуччині. Про всі ті річі, що відносилися до юдеїв, було написано і виповіджено “...на науку нашу, на котрих кінець віку прийшов” (1 Кор. 10: 11). Тому сповнення цієї пророчої приповідки повинно відбутися в повній мірі після вивисшення Ісуса Христа, царя, на царський престол, а зокрема після приходу Його до храму в 1918 році. У той час сталося, що Сион був відбудований, признані Богом були введені в храм, “лукавий слуга” був відділений і почався суд над народами – Пс. 101:17; Мал. 3:1-3; Мат. 24:48–51; 25:31–46.

З часу приходу Ісуса Христа до храму і збудовання Сиону, Господь відкрив своїм вірним людям, хто саме є Його “звершений чоловік” і Його “вибраний слуга”, що це є Ісус Христос, Голова, і ті, які сталися членами тіла Його. Хоч до складу цього і входять багато членів, але це названо загальним найменуванням “звершений чоловік” (Іса. 42:1–6, 19, 20; Ефес. 4:13; 1 Кор. 10:17; Йоана 17:21). Ті, котрі є противниками Теократичного Правительства, але які ложно стверджують, що Бог їх отець, становлять “чоловіка гріха”, “сина погибелі” (2 Сол. 2:1–3). “Чоловік гріха” і “син

ЗБИГЦІ

погибелі” є одним складовим співтовариством, і до складу цього співтовариства входять люди, які знаходяться в так званій угоді чинити волю Божу, або ж які дійсно зробили угоду з Богом чинити волю Його. До “чоловіка гріха” і “сина погибелі” належить духовенство, “вибрані старші”, а особливо ті, які названі Господом “лукавий слуга”. Всі вони разом завдавали шкоди організації Бога і переслідували людей Божих. (Мат. 24:24,48–50; 2 Сол. 2:9). Всі вони разом, тобто все це зборище, служить знарядом диявола і всі вони є противниками царства Божого. Всі ті, які входять до складу “лукавого слуги”, “чоловіка гріха” і “сина погибелі”, є релігійоністи, які дотримуються в тому або іншому виді того, що неправильно називається “християнська релігія”. Духovenство римо католицької Гієрархії стоїть на чолі цих релігійоністів і всі вони мають перебільшені претензії, тоді як інші хваляться таким же чином і вимагають собі того, що їм не належить, і всі вони разом спричиняють шкоду вірним людям Бога, і вони показані в образі Юдою Іскаріотським, і всі вони належать до одного і того ж класу, і всім їм буде однаковий кінець.

Приповідь описує “богатого чоловіка”, але не називає імені його. Очевидно це пояснюється тим фактом, що той клас людей, який показаний цим багатим чоловіком в образі і який складаєть

ЛАЗАР УТІШЕНИЙ

ся з ворогів Божих є не гідний, щоб згадувати ім'я його. Опис цього класу повністю відповідає тому класу людей, який згаданий вище. Римо католицька Гієрархія, що має в своїх руках контрольну владу, богата коштовностями цього світу в буквальному розумінні, і Гієрархія, спільно з іншими, які дотримуються релігії в цілях придбання багатств, користується багатьма багатствами, по честями людей, які вихваляють їх, і вони стали зарозумілими і впертими. Вони складають той клас людей, про який апостол сказав, що такий стане явним в наші дні, що той клас людей буде “самолюбці, горді, пишні, хулители, порушники угоди”, що зневажають те, що добре, і вони переслідують тих, які проголошують вістку про царство. Не дивлячись на те, що вони стверджують, що служать Богу і хоч вони поверхово показують вид благочестя, але заперечують силу Його (2 Тим. 3:1–5). Вони приближаються до Бога тільки устами своїми, але йдуть по шляху, протилежному заповідям Божим. Вони дотримуються переказів людських, вони навчають цих переказів людей, і цим вони уневажнюють слово Боже. (Іса. 29:9,13; Мат. 15:1–9). Вони є лицеміри і гідота перед лицем Господа і це є правда також по відношенню до “вибраних старших”, які входять до складу “лукавого слуги”. Обманство світських багатств, тобто те, що цей світ в змозі дати,

ЗБИГЦІ

засліплює їх до правди слова Божого (Рим. 3:1,2; Луки 8:14). Ці люди жадібні, користолюбні і люблять легке життя і щоб люди хвалили їх. Відносно таких релігійоністів, які підносять самих себе і які прагнуть легкого і зручного життя і які внаслідок цього засліплені відносно замірів Бога, пророк Божий говорить: “ Сторожі їх – сліпі всі й невіжі; всі вони пси німі, не можуть гавкати, мріють бурмотять, дрімаючи, люблять тільки спати. Се –пси, все голодуючі, наситу не знають; се –паси тирі безглузді: Всі позирають лиш на свою дорогу; кожний до останнього дбає про свою лиш користь. Приходіть (говорять вони), достану вина, напиймось сикери; як сьогодні, так буде й завтра; ба ще й більше!” – Іса. 56:10–12.

Показуючи свою любов до вигідного життя і виявляючи свою сліпоту до правди, звернувшись до світських справ, вони кличуть за вином цього світу і напиваються міцними напоями, тобто вином диявола. Вони живуть у достатку і у них велика влада і вплив серед простих людей. Вони не тільки обдурюють самих себе, але дурять також тих, які знаходяться навколо них і вони вводять цих людей в цілковиту сліпоту.

Ті, які колись були в угоді з Богом і на шляху до царства і які потім спіткнулися і звернулися до безчестя, які роптять і нарікають, зловживають своїми братами і переслідують їх і виступають

ЛАЗАР УТІШЕНИЙ

проти царства після того, як вони були просвітчені, вони є викинені в “надвірну темряву” і віддані в клас “лукавого слуги”. Оскільки вони колись знаходилися на шляху до царства, то вони стверджують, що Бог – Отець їх. Як вони, так і духовенство релігійних установ рахують себе “насінням”, через яке досягає успіху цивілізація, і вони називають Бога своїм Отцем, подібно до фарисеїв, які говорили: “Отець у нас Авраам”, хоч вони дійсно мали своїм отцем диявола (Луки 3:8; Йоана 8:39–44). Ці описані тут разом становлять клас “чоловіка гріха”, і “сина погибелі”. Цей клас людей вважає себе багатим подібно лаодикійцям, які говорять: “Я багатий, і збогатів і нічого не потребую” (Одрк. 3:17). Відносно релігійоністів, особливо вождів, які являються сповненням Вавилону, як прообразу, написано: “Скільки вона себе славила і розкошувала...” – Одрк. 18:7.

В приповіді багатий чоловік описаний як той, що одягається в порфір. У насмішку на Ісуса була надіта багрянниця (Марка 15:17–20). “Багатий чоловік” наших днів достатньо багатий, щоб купити собі порфіровий одяг. У приповіді сказано, що багатий чоловік носив тонку одіж, віссон, і цей символ, який по відношенню до вірних Богу означає праведність святих (Одрк. 19:8, 14). “Багатий чоловік” нашого часу вважає себе праведним,

ЗБИГЦІ

проте у нього немає праведності святих. “Богатий чоловік” нашого часу не знає правдивих богатств Божих: “Не розуміючи бо праведності Божої, і шукаючи свою праведність поставити, праведності Божій не корилися” – Рим. 10:3.

“Лукавий слуга” і “чоловік гріха” стверджує, що вони користуються благоволінням Бога й що ніби то вони радіють благословенням Його, але це очевидно ті люди, які описані в св. Писанні, які вважають себе богатими, а насправді нічого не мають. “Той за багатого себе скрізь виставляє, а справді він нічого немає...” (Прип. 13:7). Той клас теперішнього часу, який сповняє прообраз “багатого чоловіка”, піклується тільки про себе і про свої інтереси, і ці люди продовжують підносити самих себе і відпихають “інших овець” Господніх. (Езек. 34:4,6). Вони не роблять нічого щоб приносити втіху тим, які бідні і шукають дорогу до життя.

ЛАЗАР УТІШЕНИЙ

ВБОГИЙ

В приповіді “вбогий” названий по імені, а коли Господь дає своєму сотворінню ім'я, то це ім'я завжди має особливе значення. “Убогий же один був, на ім'я Лазар, що лежав перед ворітьми його ввесь у струпі” (Луки 16:20). Ім'я “Лазар” означає “Бог помагає” і це означає того, хто отримує поміч від Бога. Вбогий, про якого тут йде мова, показаний у вражаючому протиставленні до багатого чоловіка, причому цей останній не отримує ніякої помочи від Бога, тоді як вбогому в належний час буде надана поміч від Бога. Будучи вбогим, Лазар по необхідності показує в образі бідний клас. Це, звичайно, не повинно означати тільки бідноту в матеріальних речах, але це означає бідноту в тих речах, котрі мають відношення до навчань із слова Божого, тобто це відноситься до вбогих в душі, відносно яких Ісус сказав: “Блаженні вбогі духом, бо їх царство небесне” (Мат. 5:3). Таким чином показані ті, які стають справді багатими, і це ті, які отримують благословення через царство Боже. Слова “вбогий” і “бідний” перекладені з того ж грецького слова. “Той бідолашний благав, і Господь почув його, і від всіх напастей вислобонив його” – Пс.34:6

“Вбогий” показує в образі клас людей, які усвідомлюють, що вся їх поміч приходить єдино

ЗБИГЦІ

тільки від Господа; вони взивають до Господа о поміч і отримують цю поміч внаслідок своєї віри в Бога і своєї покори Богу: “Я ж мізерний і бідолашний, Господь дбає про мене. Ти моя поміч і моє спасення; Боже мій, не загайся!” (Пс. 40:17). Ці люди становлять той клас, звертаючись до якого Господь говорить: “Буду щедро благословити їду його, вбогих його хлібом досита нагоду” (Пс. 132:15). Ці люди благають Бога: “Почуй, Господи, і змилосердися! Господи, прийди мені в поміч!” (Пс. 30:10). “Ось, Бог мій помічник; Господь між тими, що піддержують життя моє...” – Пс. 54:4.

Факти, добре відомі всім тим, які всеціло посвятили себе Богу, точно відповідають тому класу людей, які тепер від щирого серця шукають помочи в Господа. Серед релігійних організацій, як наприклад серед “католицького населення” римо католицької системи, є багато ширих людей, які мають бажання пізнати Бога, а також бажують пізнати Божий замір відносно їх спасення і благословення. Цих людей тримали в підданстві релігійних організацій і вони залишалися там з тієї причини, що вони не знали нічого кращого. Ці люди описані пророком Божим в словах: “що зітхають і сумують задля всіх гидот, що діються серед них” в релігійних організаціях, які то організації стверджують, що вони служать Богу. Про

ЛАЗАР УТІШЕНИЙ

рок потім показує, що Бог чує їх молитви і велить своїм свідкам, останку, кажучи: “пройди серединою по місті”, тобто посеред організації і посеред людей, які становлять її, і дайте цим людям можливість почути правду. Пророк говорить: “Пройди серединою по місті, по Єрусалиму, та й поклади знак на чолах у людей, що зітхають і сумують задля всіх гідот, які діються в городі” (Езек. 9:4). Починаючи з 1922 року свідки Єгови саме це і роблять, виконуючи повеління Божі.

Завважте тепер, як опис “вбогого” відповідає в майбутньому класу Йонадаба і Йонатана, тобто людей доброї волі до Бога. У приповіді говориться, що вбогого поклали біля воріт багатого чоловіка, і що вбогий був покритий струпами. Оскільки “католицьке населення” не отримує життя підтримуючу духову поживу, хоч багато хто з них має бажання знати правду, але не отримавши її, вони стають слабими і недужими, проте духовенство не тільки знехтувало дати їм духову поживу, але свідомо стримувало правду Божу від тих, які чесно шукають правду. Через свого пророка Бог говорить, звертаючись до цих невірних, які стверджують, що служать Йому: “Слабих (недужих) в стаді не покріплювали, й недужих не вигоювали; поранену не перев’язували й розпуджених не привертали та й загублених не шукали, а правила ними жорстоко й насильно” (Езек. 34:4). Цими

ЗБИГЦІ

словами в точності описується, яким чином чесні і щирі люди піддавалися жорстокому поводженню з боку тих, які самі себе піднесли. Ці люди внаслідок цього довгий час слабували, були покриті болячками, і знаходилися в стані вмирання, і люди ці все ще знаходяться в такому стані, оскільки це залежить від релігійних організацій. Релігійні вожді стверджували, що у них є слово Боже, що підтримує життя, і вони наполягають на тому, що виключно тільки вони мають право пояснювати слово Боже, тим самим вони відбирають у людей всяке бажання самим знайти хоть що небудь в слові Божім. Люди доброї волі до Бога, які показані в образі Лазарем, бажали кормитися крихтами правди, які падали із столу багатого чоловіка, тобто ці люди ревно стежили за щонайменшою часткою правди, якою вони могли б кормитися, але вони не знайшли нічого, або ж дуже мало: “і бажав погодуватись окрушинами, що падали з стола богатиревого; тільки ж і собаки приходячи лизали рани його” – Луки 16:21.

Абсолютно очевидно, що багате духовенство та інші, які вважають бути багатими і про яких згадано вище, не служили і не служать бідним і не кормлять їх, і в приповіді показано, що тільки собаки лизали рани бідного чоловіка. Є підстава сказати, що ці собаки показують в образі тих світських реформаторів, які прагнули полегшувати

ЛАЗАР УТІШЕНИЙ

страждання людей і намагалися дати людям деяку утіху, але цим реформаторам не вдалося це зробити, тому що у них були тільки фантастичні плани і задуми. Немає сумніву, що багато з цих реформаторів, соціалістів, і багато подібних організацій бажали добра людям, коли вони виступали зі своїми задумами, і ясно також, що ці реформатори розглядались тими, які знаходяться у вищому положенні, як непотріб, або подібні до собак, хоч це були єдині, які намагалися прийти на поміч людям доброї волі до установленого Богом часу, коли Він надасть поміч “вбогому”.

Клас “лукавого слуги” не виявляє ніякого бажання надати поміч людям доброї волі до Бога. Ці останні бажать, щоб їх годували, але як клас “лукавого слуги” так і духовенство дивляться на них звисока і відмовляються нести утіху тим, які шукають дорогу до життя. Ті, що належать до класу “лукавого слуги” заспокоюють свою совість тим, що вони стверджують, ніби то “благословення привернення” будуть дані людям протягом тисячолітнього царства, а тому нам немає ніякої необхідності, піклуватися в якій небудь мірі про них. Нас цікавлять тільки духовні справи, щоб ми могли підготувати свій характер настільки, щоб піти на небо, і тоді ми будемо піклуватися про потреби світу”.

ЗБИГЦІ

Блудниця Рагаба представляла в образі той же самий клас людей, тобто людей доброї волі до Бога і Рагаба була в зневазі в релігоністів, які вимагали, щоб вона жила при міському мурі міста (Іс. Нав. 2:1, 15). Ті, які підносили самих себе в дні Рагаби, не робили взагалі нічого на благо вбогих, точно так же, як релігоністи нашого часу не роблять нічого, щоб нести потіху людям доброї волі до Бога. Ті, які піднесли самих себе і які вважають, що вони праведні, виставляють на показ свою “праведність”, коли увагу їх звертають на клас “вбогого”, вони моляться лицемірно і говорять подібно до фарисеїв: “Боже дякую Тобі, що я не такий, як інші люди...” (Луки 18:11). Богатий чоловік не кормив Лазаря, але відсунув його на бік і не звертав на нього ніякої уваги. У сповненні цієї пророчої приповіді релігоністи не кормлять людей доброї волі до Бога, але прикладають всі старання, щоб ці люди голодували. Можна сказати, що майже єдині “крихти”, котрі падають із столу багатого чоловіка нашого часу, є вчення про “чистилище” і про “привернення в будуччині”.

Настав призначений Богом час, щоб сповнилася приповідь про “вбогого”, і тоді було відкрито людям Божим, вірним Йому, що “велика громада” є клас земний, який то клас житиме на землі вічно (Одрк. 7:9–17). Ця вість від Господа була

ЛАЗАР УТІШЕНИЙ

передана людям в 1935 році, і ця вість принесла людям доброї волі до Бога, котрі чули цю вість, безмежну радість. Подібно із-за цього радувався також і вірний останок. Але хіба клас “вибраних старших” приймав яку будь участь у вираженні радості від того, що ця блага вість несеться людям доброї волі до Бога? Ні! Нічого подібного. Противно, ті що належать до класу людей, що вважають себе праведними, “вибрані старші”, “лукавий слуга” у той час говорив і тепер ще говорить: “Де ж докази тому, що “велика громада” буде клас земний? “Де докази про те, що ця “велика громада” тепер збирається? Ми не бачимо ніякої “великої громади””.

Ті що належать до класу “лукавого слуги” дотримувалися і продовжують дотримуватися того учення, що “велика громада” є клас другорядний, в який входять люди, які лише частково вірні, якщо вони не можуть досягнути небесної слави. Ті що належать до класу “лукавого слуги”, мали потребу, щоб такий стан існував, а саме для них самих в тому разі, якби їм не вдалося досягти слави небесної. Будучи самолюбні, вони позбавлені пізнання правди. Замість того, щоб помагати кормити людей доброї волі до Бога, клас “лукавого слуги” прагне перешкодити справі Господній і намагається перешкоджати вірним свідкам Його

ЗБІГЦІ

нести вість про царство тим людям, які становитимуть “велику громаду”.

Потім, коли Господь відкрив своїм людям, що “велика громада” буде тільки клас земний, і якому буде даний привілей виконати Божественний приказ: “Плодіться і намножуйтесь, і сповнуйте землю”, клас “лукавого слуги” люто спротивився проти цього і тепер ще продовжує заперечувати цю потішаючу правду, все ще дотримуючись учення, яке противиться св. Писанню, ніби то “велика громада” буде класом духовим другого ґряду або гідності. Вони продовжують також дотримуватися вчення про “привернення” несовершенного чоловіка, який буде “привернений” під час тисячолітнього царювання Христа”. Тому зі св. Писання видно, як і факти показують, що “богатий чоловік” в приповіді, який уявляв себе праведним, дуже влучно описує рахуючих себе праведними релігійоністів, духовенство і клас “лукавого слуги”, які всі настроєні проти Бога і проти царства Його, і які прикладають всі старання, щоб стримати людей доброї волі до Бога від пізнання правди, що приносить потіху всім тим, які люблять правду.

ЛАЗАР УТІШЕНИЙ

ЗМІНА ОБСТАВИН

Смерть означає відсутність життя або права до життя. Внаслідок гріха всі люди народжуються грішниками, а отже без права до життя. (Рим. 5:12; Пс. 51:5). Тому весь рід людський знаходиться в стані “...мертві провинами і гріхами”, а отже не мають права до життя (Ефес. 2:1). Бог предвидів, щоб всі ті, які вірують в Господа Ісуса Христа, мали життя через Ісуса Христа (Йоана 3:16; Рим. 6:23). Бог Єгова зробив угоду з народом ізраїльським і дав цьому народу свій закон, щоб ізраїльтяни були в змозі триматися на дорозі праведності до приходу Ісуса Христа (Гал. 3:19). Коли прийшов Ісус, тоді всім тим, які вірували в Нього і прийняли Його, як Месію, дане було право до життя. Юдеї зобов'язані були дотримуватися закон угоди, але внаслідок своєї вродженої недосконалості вони не в змозі були виконати букву цього закону. Проте вони були в змозі через самовіддану вірність виконати дух цього закону. Вірні Юдеї саме так і поступали, і ті, які прийняли Христа, “...вмерли закону тілом Христовим...” (Рим. 7:4). Ті, яким нічого не було відомо про провидіння Бога відносно надання життя людині, не могли прийняти ці провидіння, і, як сказано в св. Писанні “...мертві провинами і гріхами” (Ефес. 2: 1; Колос. 2:13). Ті, які увірували в Христа і звернулись

ЗБИГЦІ

до Бога і Його царя були “збавив нас од власти тьми і переніс у царство” (Кол. 1:13). З цього можна бачити, що смерть означає радикальну перемену, котра означає кінець попереднього стану і приводить до іншого, відмінного від попереднього стану. Слово “смерть” з повною підставою може бути вживане до тих, які мають тимчасове життя, не маючи права на життя а також до всіх тих, які перестали існувати і є поховані.

При сповненні цієї пророчої приповіді в меншій мірі вбогий чоловік представляв в образі клас простих людей, яких тримали в незнанні відносно замірів Божих для їх спасення, і які є відкинені релігійними вождями, котрі то вожді вважали себе багатими. Прості люди слухали з радістю Ісуса, а релігійні вожді завжди прагнули відвернути людей від Христа. Лазар знаходився в плачевному стані, а тому і люди доброї волі до Бога знаходяться і знаходилися в плачевному стані, проте в належний час, як вчить приповідь, настане переміна в їх стані: “Сталося ж що вмер убогий, і перенесли його ангели на лоно Авраамове; умер й богатир і поховали його” – Луки 16:22

Переміна стану у сповненні пророчої приповіді приводить клас Лазаря “в лоно Авраамове”, Авраам представляє в образі Бога Єгову, а лоно Його означає благословення Бога до класу “вбо

ЛАЗАР УТІШЕНИЙ

гих”. В святім Писанні є ясно зазначено, що Бог Єгова є більшим ніж Авраам (Рим. 4:16,17). “Інші вівці” Господні були відчужені від Бога і їх тримали в незнанні відносно замірів Божих для їх блага, і вони знаходилися в такому стані через вплив релігійоністів, і в такому стані вони перебували до приходу Христа в храм, коли Він почав роботу збирання до себе своїх “інших овець” (Йоана 10:16). Господа Ісуса супроводжують в храм сонгми Його “святих ангелів”, які служать Йому і покораються Його повелінням (Мат. 25:31). При виконанні суду в храмі признаний Богом “вірний останок” був введений в храм, і їм дано припорушення і вони є вислані як свідки Єгови, щоб нести вість правди спраглим, включаючи тих, що належать до “великої громади”. Абсолютно ясно, що Господь в храмі вживає своїх ангелів, щоб донести Його слугам на землі вістку, і таким чином Він вживає своїх ангелів для того, щоб зібрати до себе своїх “інших овець”. Коли Господь доніс до відома свою вість людям доброї волі до Бога, котрі то люди є також названі класом “Йонатана” або “Йонадаба”, тоді ті, які почули цю вість і прийняли її, посвятили себе Богу Єгові і Його царству, тоді прийшла переміна в їх стані, тому що вони справді перенесені під благословення Єгови, який є більший ніж

ЗБИГЦІ

Авраам, тобто вони перенесені на “лоно” Господа, де вони знаходять мир і спокій.

Потім в пророчій приповіді далі говориться: “І в пеклі зняв він очі свої, бувши в муках, і побачив оддалеки Авраама й Лазаря на лоні його”(Луки 16:22,23). Немає ніяких доказів того, що багатий чоловік коли небудь отримав переміну свого стану, в якому він знаходився. Якщо хто помер і є похований, то це означає, що він перестав існувати і не має ніякого права на життя. Однак, він все ж таки мав ще тимчасове життя, тому що інакше він не зміг би підняти очі свої, по тій причині, що “...мертві нічого не знають” (Еккл. 9:5, 10). “Багатий чоловік” в цьому місці пророчої приповіді показує в образі клас людей, які отримали свій вирок від Господа в остаточному виді. Протягом три з половиною роки Ісус навчав тільки Жидів, і внаслідок цього жидівському духовенству було надано особливе благовоління, тому що вони засіли “на Мойсеєвим сідалищу”. Однак замість того, щоб прийняти це благословення, вони відкинули його і повстали проти Господа. Подібно до цього, з часу апостолів у духовенства було в руках святе Писання і вони стверджували, що знають те, що там сказано відносно милостивих замірів Божих на благо роду людського. З часу приходу Господа Ісуса і возвищення Його на царський престіл духовенство і клас “лукавого слугу

ЛАЗАР УТІШЕНИЙ

ги” користувалися великими можливостями, щоб почути і пізнати правду і покорятися їй. Однак вони підносили самих себе і вважали себе надзвичайно важними, тому вони із зневагою відкинули милість Божу, і внаслідок цього самі зробили повну переміну свого стану. Вони тепер позбавлені всякої можливості придбати життя, вони духово померли, не дивлячись на те, що у них є ще в деякій мірі життя і існування.

Пророча приповідь в символічних виразах ясно вказує на стан двох класів людей. Зміна обставин настає для обох цих класів, і обидва класи дістають розуміння про це. Клас “Лазаря”, тобто люди доброї волі до Бога, пробуджуються до пізнання про те, що перед ними поставлено життя, і приймаючи це пробуджуються до миру, радості і вічного життя. Клас “богатого чоловіка” починає усвідомлювати той факт, що вони відкинені Господом і чують вирок, винесений проти них, а тому вони пробуджуються до вічної ганьби. Клас “Лазаря” отримує “поміч від Бога”, а класу багатого чоловіка Бог відмовляє в дальшому благословенні. Клас багатого чоловіка залишається мертвим, як сказано: “...заживо померли” (Ефес. 2:5; 1 Тим. 5:6). Внаслідок своєї віри і своєї відданості клас Лазаря, тобто люди доброї волі до Бога, віддалені далеко від свого попереднього становища і знаходять спокій в організації Господа.

ЗБИГЦІ

Тому Отець всіх милостей і Бог всякої утіхи потішає їх.

Настає час, коли “богатий чоловік”, як клас, починає кричати о поміч. “І покликнувши він, каже: Отче Аврааме, помилуй мене та пішли Лазаря, нехай умочить кінець пальця свого в воду та прохолодить язик мій; бо я мучусь в полум’ї сьому” – Луки 16:24.

Ця частина приповідки тепер знаходиться в стані сповнення. Правда, яка тепер проголошується до тично релігійоністів і відносно “великої громади”, подібна до вогню мук для релігійоністів і для класу “лукавого слуги”. Вони почали усвідомлювати, що вість, котра проголошується, є правдива і виявляє їх плачевний стан. Вони починають бурчати і нарікати на людей Господніх і переслідувати як вірний останок, так і клас Йонадаба. Апостол Юда описує їх наступними словами: “Сі ж, чого не розуміють хулять; що ж по природі, як безсловесні звірі, розуміють, у сьому поганяють себе. Горі їм, бо пішли вони дорогою Каїна, попались в оману нагороди Валаама, і погинули в бунті як Кореї. Се погань(на вечереях) милостині вашої, що живляться з вами без страху, і пасуться; хмари безводні, од вітрів ношені; дерева осінні, безовочні, двічі умерші, викоренині – Юди 10–12.

Таким чином можна бачити, що “богатий чоловік” теперішнього часу описаний як жадібний,

ЛАЗАР УТІШЕНИЙ

користолюбний, безплідний, “двічі умерший, викоренений з корінням”, і це означає його погибель. Приповідь показує, що вони прийдуть до повного пізнання того факту, що вони согрешили проти світла і тому вони позбавлені всякої можливості отримувати подальші благословення від Господа (Луки 12:10). Факти показують, що вони знаходяться в тому класі, який є позначений як “син погибелі”, тому що вони свідомо зневажали і ганьбили ім'я Боже. Вони потоптали ногами своїми Сина Божого, і вважали кров завіту Його несвятою – Жид. 10:29–31.

Той, хто більший ніж Авраам, відповідає на крик класу “богатого чоловіка: “Рече ж Авраам: Дитино, спогадай, що прийняв єси добре твоє в життю твоїм, а Лазар так само лихе; тепер же він тут утішається, а ти мучишся” – Луки 16:25.

Ті що належать до “великої громади”, яким Бог в недавньому минулому надав поміч і яких Він потішив, в теперішній час радуються великою радістю. Протягом багатьох років клас Лазаря отримував те, що викликало біль у них, але тепер, коли вони удостоєні благословення Божого, вони радіють миром і утішаються. Та вість, яка приносить потіху “великій громаді”, разом з тим, є вістю відчаю для “лукавого слуги”, “чоловіка гріха” “сина погибелі”. Події теперішнього часу свідчать про сповнення цієї пророчої приповіді, а особли

ЗБІГЦІ

во тої часті, в котрій говориться про муки багатого чоловіка, котрі то муки його походять від вістки царства, у той час коли ті що знаходяться на стороні царства Божого, мають велику радість. Ті що належать до класу “лукавого слуги” та інші, що належать до класу “чоловіка гріха”, колись знаходилися на дорозі до царства, і якщо б вони були проявили віру і відданість Богу, то вони були б отримали благословення царства. Однак так, як вони звернулися до беззаконня, то наслідки для них показані Господом Ісусом в наступних словах: “Пошле Син чоловічий ангелів своїх, й позбирають вони з царства Його все, що блазнить і всіх, що роблять беззаконня, та й повкидають їх ув огнянну піч; там буде плач і скреготання зубів” (Мат 13:41,42). Цей беззаконний клас тепер кричить внаслідок свого становища, і скрегоче зубами як проти вірного останка, так і проти “великої громади”.

ЛАЗАР УТІШЕНИЙ

ПРОПАСТЬ

Промовляючи в цій приповіді звертається до класу беззаконних, подібно до того, як Ісус Навин звертався до Ахана, котрий показував в образі той же самий користолюбний, беззаконний і лукавий клас людей (Ісуса Нав. 7:19), а тому він називає його “син”. Потім Господь додає: “Та ще й до того, між нами й вами пропасть велика утвердилась, щоб которі схотіли перейти звідсіля до вас, не змогли; ані звідтіля до нас не перейшли” – Луки 16:26.

Що ж таке ця велика пропасть? Це очевидно та безодня, через яку перейти неможливо, і яка утворилася внаслідок того судового вироку, який в теперішньому часі виноситься Ісусом Христом і яким відділяються “козли”, тобто беззаконники; від вірних “овець” (Мат. 25:31–46). Це розділення утворює велику і непрохідну безодню між обома класами. Звертаючись до класу “козлів” Господь говорить: “Ідіть од мене, прокляті, ув огонь вічний (у знищення), приготовлений дияволу та ангелам його”. Після винесення цього остаточного судового вироку клас “козлів” ніколи вже не зможе отримати благословення Господа, а “інші вівці” Господа, вірні Йому, ніколи не можуть перейти цю пропасть, не позбувшись свого життя. Тому абсолютно неможливо, щоб ці два класи ко

ЗБІГЦІ

ли–небудь були знову зведені разом. Бог Єгова дає ясно зрозуміти з пророцтва Езекиїла, що перед здійсненням Його судового вироку над беззаконниками, цей клас людей пізнає, що Бог Єгова є Всевишній, і що ці беззаконники позбавлені будь якого Його благословення (Езек. 35:9, 15). Тоді “лукавий слуга”, “чоловік гріха”, теперішній клас “богатого чоловіка” показаний кличущим до Господа, щоб Він послав Лазаря до дому його отця, щоб застерегти його п'ять братів: “Каже ж він: Благаю ж тебе, отче, щоб післав його до дому батька мого; маю бо п'ять братів; нехай свідкує їм, щоб і вони не прийшли у се місце муки” – Луки 16:27,28.

Отець класу “богатого чоловіка” є диявол, як про те Ісус ясно заявив їм. (Йоана 8:44). П'ять братів богатого чоловіка, разом з класом “богатого чоловіка”, становлять разом число шість, показуючи в образі весь “дім” або організацію сатани. На просьбу богатого чоловіка Господь дає відповідь: “Рече йому Авраам: Мають вони Мойсея і пророків; нехай слухають їх” (29 стих). Іншими словами, у них в руках є святе Писання, на яке їм слід було б звернути увагу, і тоді вони знайшли б утіху. Їм дана була повна можливість чути вість Божу, як вона викладена вірним пророком Божим, Мойсеєм, а також іншими пророками. Вони мають слова, сказані Ісусом і апостолами. Але

ЛАЗАР УТІШЕНИЙ

замість того, щоб слідувати закону Божому, вони вважали за краще слідувати за релігією, і вони наполегливо вимагали і ще наполегливіше вимагають тепер, щоб людям дано було “більше релігії”, про яку Бог попередив, що вона є сіттю диявола. Коли свідки Єгови приходять до них із вісткою правди Божої, тоді вони піддають цих людей Божих різного роду гонінням. Коли свідки Господні намагаються застерегти їх словами святого Писання відносно сітей диявола, тоді вони не тільки відмовляються слухати цю вість, але піддають свідків Єгови жорстокому переслідуванню з тієї причини, що вони говорять слово Боже. Коли теперішній клас “богатого чоловіка” кричить до Бога Єгови, щоб Він послав деяких з мертвих братів їх, щоб вони могли навернутися (30 стих), тоді Господь дає відповідь їм: “Коли Мойсея і пророків не слухають, то, коли б хто й з мертвих воскрес, не піймуть віри” (31 стих). Навіть коли в скорім часі повернуться вірні свідки старинних часів і коли вони будуть свідкувати перед релігійністами і їх послідовниками, політиками і фінансистами, то і тоді ці люди не будуть слухати і не стануть покорятися правді. Судовий вирок Ісуса Христа в храмі над всіма народами є остаточний.

Велика пропасть або безодня яка відділяє “козлів” від “овець” не може бути змінена, бо Бог ніколи не міняється. Вражаючий приклад цьому

ЗБІГЦІ

знаходимо в Божественній оповіді відносно Юди Іскаріотського і Ізава. (Мат. 27:3–5; Жид. 12:17). Відносно тих, які надали перевагу дому сатани і які повстають проти Теократії, написано: “Як безбожний буде помилуваний, – не навчиться сп раведливості; він коїтиме лихо в землі праведних, та й не оглядатись на Господню велич. Господи! Ти знімав правицю твою високо, та вони не бачи ли її; нехай же побачать і засоромляться ненавидники люду твого; огонь твій нехай пожере ворогів твоїх. Мертві вже не ожують; велетні не вста нуть, бо ти навідався й вигубив їх, та затратив всю пам'ять про них” – Іса. 26:10,11,14.

Одним з найулюбленіших вчень класу “лука вого слуги” в теперішньому часі є вчення про за гальне спасення всіх, включаючи самого дияво ла. Вони зневажили ім'я Боже тим, що вони вчи ли, що чоловік може навмисно і свідомо виступа ти проти царства Божого, і що все – таки він буде спасений. Ця приповідь, яка показує остаточну загибель бунтівників, опрокидає назавжди таке лжевчення.

ЛАЗАР УТІШЕНИЙ

ПІДТВЕРДЖЕННЯ

Все слово Боже є в гармонії, тому що всі дороги Його є праведні. Тут приведемо ще інші тексти святого Писання, підтверджуючі правильність сказаного повище відносно приповіді про багатого чоловіка і вбогого Лазаря. Дванадцятий розділ пророцтва Даниїла, особливо вірші перший і третій, явно відносяться до “дня Єгови”, який почався від часу вивиснення на царський престол Ісуса Христа, царя в 1914 році. До часу цього дня відноситься наступний текст: “І багато з тих, що сплять в поросі земному, прокинеться, одні на вічне життя, другі на вічний сором і ганьбу – Дан. 12:2.

Абсолютно ясно, що цей текст не може відноситися до загального воскресіння з мертвих під час царювання Христа. Безбожникам і лукавим ніколи не буде дано воскресення (Пс. 145:20). Ті з потомків “великої громади”, які звернуться до беззаконства, будуть знищені (Іса. 66:24). Сказане в Даниїла 12:2 не може також відноситися до воскресення беззаконників в кінці тисячолітнього царювання.

Пророцтво Даниїла явно відноситься до пробудження двох класів, з яких один клас пробуджується для того, щоб зрозуміти свій плачевний стан, що вони повинні зрозуміти до початку Ар

ЗБІГЦІ

магедону, а інший клас пробуджується для того, щоб побачити можливість придбати життя вічне. Пророцтво описує обидва класи словами: “І багато з тих, що сплять в поросі земному, прокине ться...”. У символічному виразі “порох земний” означає те, що низьке, низенне і негідне, висохле і всі діла земні не мають ніякої ціни, іншими словами стану бездіяльності і темряви. Беззаконні люди сплять коли є світло, і прокидаються, коли настає ніч. Апостол заявляє, що ті, які є вірними послідовниками Ісуса Христа, не належать до цього класу людей (1 Сол. 5:3,4). На початку “дня Єгови” і “дня Христа” обставини на землі в точності відповідають опису пророка Господнього, коли “...темрява вкриватиме землю, й поморок – на роди” (Іса. 60:2). З появою Ісуса Христа в храмі постало більше світло над словом Божим, і ті, які бажають правди і життя, почали ревно шукати за кращим розумінням Його слова, з котрого більша часть в тому часі була закрита. Тоді сповнилося, як сказано в англійському перекладі, що “...многі стрімко бігатимуть туди і сюди, і побільшає знання – Дан. 12:4.

Світло показує те, що є праведне, а також те що є беззаконне: “Усе ж обвинувачене від світла виявляється; все бо виявлене єсть світло” (Ефес 5:13). Ті, які колись згодилися чинити волю Божу, але які потім стали недбалими, а отже заснули

ЛАЗАР УТІШЕНИЙ

мертві, оскільки це відноситься до привілеїв, які були даровані їм. І до них звернена наступна вість: “Того ж то глаголе: “Устань, сонний, і воскресни з мертвих, то й освітить тебе Христос”. Гледіть же, як би вам оглядно ходити, не яко не-мудрі, але яко мудрі, викуплюючи час, бо дні ли-хі” (Ефес. 5:14–16). Подібно до цього і одиниця, прагнуча до істини і правди, і яка надзвичайно потребує повчання усвідомлює, що вона знаходиться в жалюгідному стані і вона молиться: “До пороку пристала душа моя; оживи мене по слову твому” – Пс. 119:25.

Той, хто починає дивитись на світло, з радістю викликає: “А я в правді дивитимусь на лице твоє; пробудившись, буду образом твоїм насищатись” (Пс. 17:15). Подібно до того, як світло правди порушило пробудитись тих, які люблять правду, зі стану їх сну серед непотрібних справ і річей цього світу, так і релігійні є поставлені віч-на-віч зі світлом, яке відкриває їх плачевний стан. Клас “необачних дівиць” пробуджується і знаходить себе в плачевному стані (Мат. 25:5–8,11,12). Релігійні провідники і вожді їх стада довгий час спали в поросі земному. Звертаючись до них, Господь говорить: “Прокиньтесь, п'яниці, й плачте – голосіте, ви всі, що любите вино попивати, зату-жіть по виноградному сокові (новому вині), бо його однято од уст у вас” – Йоїла 1:5.

ЗБІГЦІ

Вони пробуджуються, і пробудившись усвідомлюють свій плачевний стан і дивляться в очі жахливому лиху (дивись “Вартову Башту” з 1 травня, 1940 року стор. 79). Обидва класи, які пробуджуються з пороку земного, описані в Данила 12:2. Це пробудження сповняється в дню Єгови і до початку Армагедону. Клас “інших овець”, котрі становитимуть “велику громаду”, пробуджується до вічного життя, а клас “козлів” пробуджується до вічного сорому і ганьби. Тому це пророцтво відноситься до теперішнього часу і в нього є включено сповнення образу про “богатого чоловіка” і сповнення образу про Лазаря. В той самий день Єгови сповнюється також те, що “...розумні (мудрі) сиятимуть, неначе світила на небі, а навернувші многих до праведности – неначе зорі, повік, на завсігди” (Дан. 12:3). Ми живемо в день цього пробудження, і сповнення цієї частини пророцтва Даниїла тепер продовжується.

Авраам представляв в образі Бога Єгову, Ісаак був образом возлюбленого сина Божого, а Яків був образом ХРИСТА Голови і тіла (Кол. 1:18). Таким чином була показана в образі Теократія (дивись “Вартову Башту Башту” з 1-го січня, 1940 року). Клас Йонатана, котрий становитиме “велику громаду”, тепер бачить і оціняє грядуще царство Боже, і ця громада тепер виходить зі всіх частей світа, і вони знаходять прибіжище, спокій і

ЛАЗАР УТІШЕНИЙ

утіху під організацією Єгови. В світлі, даному Богом своїм людям відносно слова Його, відзначте наступні слова Ісуса, сказані відносно тих, покірних і відданих, що показують свою віру в Господа, і що шукають поміч від Господа: “Почувши се Ісус, дивувався, і рече до тих, що йшли слідом за Ним: Істинно кажу вам: Навіть в Ізраїлі не знайшов я такої віри” (Мат. 8:10). Віра, яку показує в наш час клас Йонатана, котрі не є духовими ізраїльтянами, часто перевищує віру і ревність, яку показують ті, які стверджують, що вони є ізраїльтянами по духу. Говорячи далі про віру цього сотника, Ісус сказав, звертаючись до тих, які стояли поблизу: “І кажу вам: Що многі прийдуть од сходу і заходу, та й сядуть з Авраамом, Ісааком і Яковом в царстві небесному, а сини царства будуть повикидані в темряву надвірню: там буде плач і скреготання зубів” – Мат. 8:11,12.

В теперішній час повідомлення дається безпосередньо духовенству і класу “лукавого слуги”, які стверджують, що вони ізраїльтяни по духу і з яких багато, без сумніву, колись знаходилися на дорозі до царства, і цим тепер повідомляється, що царство вже близько, і що всі ті, які стоять за Теократію, знайдуть життя, а всі ті, які стають проти Теократії, будуть знищені. “Інші вівці” Господні, котрі чують цю вість, приходять зі всіх кінців землі і зі всіх соціальних положень серед народу.

ЗБИГЦІ

Ці “інші вівці” Господні нині бачуть і оцінюють Теократичне Правительство. Вони бачуть, що Авраам представляв в образі Того, хто більший ніж Авраам, Бога Єгову; вони бачуть, що Ісаак показував в образі Ісуса Христа, возлюбленого сина Божого, і що Яків показував в образі ХРИСТА, Голову і тіло, і вони розуміють, що всі вони разом становлять Теократичне Правительство. Бачучи це вірою, вони спішають коритися Теократії, і таким чином сповняється, що вони “...сядуть з Авраамом, Ісааком і Яковом”, становлячи разом небесну Теократію. Словом “сядуть” показано, що вони знайшли спокій, прибіжище, задоволення і втіху знаючи, що Бог має в запасі для тих, які люблять Його і служать Йому. У той же самий час ті, які колись знаходилися на дорозі до царства, починають розуміти, що вони викинуті і знаходяться в “ в надвірній темряві”, і по цій причині вони починають кричати і злобно переслідувати людей Божих (Мат. 8:12). Інші тексти святого Писання показують, що Авраам, Ісаак і Яків будуть воскресені і будуть знаходитися на землі незадовго до початку Армагедону, і люди доброї волі до Бога, що будуть становити “велику громаду”, будуть в буквальному розумінні слова з'єднані з ними. З цієї причини цей текст святого Писання в (Мат. 8:12) має dvojake значення.

ЛАЗАР УТІШЕНИЙ

В минулому часі “чоловік гріха”, тобто, сповнення образу “богатого чоловіка” в наші дні, користувався в значній мірі благословеннями і перевагами від Господа, але оскільки у них було самолюбне бажання стати багатим і користуватися владою і впливом серед людей, і так як вони побоювалися, що все це можуть втратити, то вони стали легкою здобиччю сітей диявола. “Котрі ж хочуть збагатіти, впадають у напасть й тенета і в хитіння многі нерозумні і шкідливі, що топлять людей у безодню і погибель. Корінь бо всього лихого сріблολюбство; котрого інші бажаючи, заблудили од віри, і себе прибили многими муками” –1 Тим. 6:9,10.

Клас “лукавого слуги” і “чоловік гріха” сполягають на свої власні богатства і думають, що цим способом вони зможуть увійти до царства. Звертаючись до цього класу, Ісус сказав: “І, як устане господар та зачинить двері, а ви зачнете, стоячи знадвору, стукати в двері, говорячи: Господи, Господи, відчини нам, то озвавшись, скаже вам: Не знаю вас, звідкіля ви; тоді станете казати: Ми їли перед Тобою й пили, й по улицах наших навчав еси. І скаже: Глаголю вам, що не знаю вас, звідкіля ви; уступіться від мене, всі, що робите неправду. Там буде плач і скреготання зубів, як побачите Авраама, та Ісаака, та Якова і

ЗБИГЦІ

всіх пророків в царстві Божому, себе ж вигнаних геть” – Луки 13:25–28.

До того самого часу відносяться і слова Ісуса в 29 вірші: “І прийдуть (клас Лазаря, який буде становити “велику громаду”) од сходу й заходу і від півночі й від полудня, та й сядуть царстві Божому (тобто придбають мир і спокій)”. Інші тексти святого Писання показують, що “велика громада” приходить зі всіх кінців землі і що вони прославляють Бога Єгову, показуючи свою ревність і свою радість: “Тим то вони перед престолом Бога, і служать Йому день і ніч в храмі Його; і Сидячий на престолі оселиться в них. Вже не будуть голодні, ані жадні, ані падатиме на них сонце, ані жадна спека; Агнець бо, що на середині престола, пастиме їх і водитиме їх до живих джерел вод; і Бог отре всяку сльозину з очей їх” – Одкр. 7:15–17.

Чесні і щирі люди, які прагнуть правди і шукають Господа тепер знаходять спокій і втіху. Отець милості, Бог всякого милосердя й утіхи, тепер дає заспокоєння і утіху цим людям, даючи їм можливість в тім, що вони можуть знати Його і що вони можуть приєднатися до інших в роботі несення світу, який знаходиться у відчаї, вістку про царство Боже. Клас Лазаря тепер отримує “добро” від руки Господа. В двадцять третій голіві від Матвія Господь Ісус ще раз описує той

ЛАЗАР УТІШЕНИЙ

самий клас, котрий був представлений через бога того чоловіка і твердою та влучною мовою, звинуватив цей клас кажучи: Сим же свідкуєте самі на себе, що ви сини тих, що вбивали пророків. І ви доповнюєте міру батьків ваших. Змій, кодло гадюче, як утічете від суду пекольного? – Мат. 23: 31–33.

Релігійний чинник включаючи “вибраних старших” протягом довгого часу виславляли самих себе. Убогі духом, покірні і смиренні старалися навчитися правди, але будучи під впливом релігійністів вони були відкинені ними і тримані в повному незнанні. Та тепер Господь постарався, щоб всім таким було занесене свідоцтво. Слова сказані Ісусом до своїх послідовників є тепер в процесі сповнення: “Хто ж нестиметься вгору, принизиться, а хто принизиться, піде вгору” – Мат.23:12.

Клас Лазаря тепер знаходиться в ласці. Через свою віру вони розуміють і бачать благословенства, котрі Господь має приготовлені для них. З великою ревністю вони йдуть до роботи в проголошенні Теократії. Їх радість що раз збільшається. З великою радістю вони беруть участь в оправданні імені більшого Авраама і в службі своєму любому цареві Теократичного правительства.

Якщо ви є людиною доброї волі до Господа і чуєте цю вістку відносно вашого спасення, то було б це дуже розумно повністю підкоритися і під

ЗБІГЦІ

тримати Теократію, а також не втратити нагоди приєднатися до інших в проголошенню хвали Єгови, проповідуючи Його царство іншим. Ті, що тепер отримують ласку від Всевишнього мусять всеціло посвятити себе царству і всяко підтримувати Єгову і Його царя.

Всі бідні знаходять велике прибіжище при помочи сторінок Вартової Башти.

Вартова Башта

Цей 16–сторінковий журнал був першим в опублікуванню артикулу про “убогого Лазаря”. Також і інші дуже важливі артикули з’являються в кожному номері “Вартової Башти”, і котрі то ніколи не були опубліковані ніяким іншим релігійним журналом, або газетою.

Чи ви й далі будете лишати себе можливості знати про життєво необхідні правди і факти в часи такої кризи і невизначеності?

Вартова Башта друкується що–місяця. Вона присвячує свої сторінки виключно Біблійним дискусіям і всьому тому, що відноситься до великої Теократії і її благословенств, а також що до вимог, котрі треба зустріти, щоб ввійти до неї.

Автором книжечки “ЗБІГЦІ” є суддя Рутерфорд.

Він є співавтором “Вістника Потіхи”

Для нього є спеціально виділена сторінка під заголовком “Поради”, де також поміщаються його артикули, котрі мають дуже важливе значення.

16–сторінковий журнал “Вістник Потіхи” видається щомісячно, він не являється релігійним журналом.

Річна передплата на журнал коштує 1.\$; в інших країнах 1.25 \$.